

CZASOPISMO UNIwersYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU

WIEŚCI

AKADEMICKIE

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

STYCZEŃ – LUTY 2011
NR 1-2 (148-149)

Dyplom wręcza JM rektor Uniwersytetu Przyrodniczego, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak

Doktorat *honoris causa* dla prof. dr. hab. Rudolfa Michałka z Uniwersytetu Rolniczego im. H. Kołłątaja w Krakowie

Poznań, 19 stycznia 2011 roku

Do auli w Kolegium Rungego...

... przybyło wielu zaproszonych gości

Przemówienie dziekana Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii, prof. dr. hab. Wiesława Koziary

Przemówienie prof. dr. hab. Andrzeja Mocka

Nowy doktor *honoris causa* Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu odbiera kwiaty i gratulacje; na zdjęciu od lewej: JM rektor naszej uczelni, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak, od prawej: JM rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, prof. dr hab. Bronisław Marciniak

W NUMERZE:

Z SENATU	
Z Senatu (es)	2
Nagrody dla studentów (Ewa Strycka)	3
Profesor Rudolf Michałek doktorem <i>honoris causa</i> Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (Jacek Przybył)	4
Pamięci pomordowanych na Wschodzie. Uroczystość poświęcona pamięci prof. dr. hab. Jana Wiertelaka i dr. Tadeusza Krokowskiego. Katedra Chemii Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, 26 listopada 2010 roku (Agnieszka Waśkiewicz, Piotr Goliński, Mariusz Polarczyk, Ewa Strycka)	5
Przyszłość Wspólnej Polityki Rolnej (Cezary Beker)	8
Dębowa statuetka „Przeglądu Leśniczego” dla Wydziału Leśnego	8
Wizyta delegacji z Uniwersytetu Rolniczego w Pekinie. Poznań, 8–14 stycznia 2011 roku (Roman Hołubowicz)	10
Kluczowe parametry rolnictwa XXI wieku. Wizyta prof. dr. Samuela Pohorylesa z Izraela (Franciszek Borówczak)	12
ExTech 2010. Postępy w technikach ekstrakcji / przygotowania próbek do analizy (Henryk Jeleń, Małgorzata Majcher)	14
„GIS Day” na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu (Adam Zydróż)	16
Wszyscy tworzymy GIS. Poznańscy studenci na Krajowej Konferencji Użytkowników Oprogramowania ESRI (Jacek Łakomy)	17
XIV Poznański Festiwal Nauki i Sztuki. 29–31 marca 2011 (Urszula Mojsiej)	18
Laureaci Uczelnianej Sesji Kół Naukowych (es)	24
WIEŚCI Z DZIAŁU WYDAWNICTWA	
Wystawy, targi książki. Działalność wydawnictwa jesienią 2010 roku (Anna Zielińska-Krybus)	25
Wyróżnienia dla naszych książek (es)	26
Prezentacja najnowszego na świecie naziemnego skanera laserowego (Paweł Strzeński)	27
Mamy nowego rzecznika prasowego (jl)	27
WIEŚCI Z BIBLIOTEKI GŁÓWNEJ	
Książki bardzo nie lubią wody (Ewa Strycka)	28
Przybyło nas więcej! Czterdziesty zjazd rocznika kierunku: melioracje wodne z lat 1965–1970 (Bogdan J. Wosiewicz)	30
POŻEGNANIE STAREGO ROKU	
Spotkanie noworoczne (es)	32
Studencka wigilia. Kolegium Rungego, 19 grudnia 2010 roku (es)	32
Noworoczne spotkanie z emerytowanymi pracownikami uczelni (es)	34
XVII Krajowe Dni Ziemiaka. Boguchwała, 28–29 sierpnia 2010 roku (Katarzyna Rębarz)	35
Nieformalna sekcja turystyki jachtowej w Katedrze Mechaniki Budowli i Budownictwa Rolniczego (cz. 1) (Bogdan J. Wosiewicz)	36
„Pierwszy krok we własny biznes”. Studenci Wydziału Technologii Drewna laureatami programu szkoleniowo-doradczego (es)	37
Postęp w badaniach surowców lignocelulozowych i produktów ich konwersji. Poznań, 14–15 października 2010 roku (Beata Doczekalska, Adam Wójciak)	38
WIEŚCI O NASZYM PATRONIE	
Nowe wyróżnienie – Statuetka Augusta Cieszkowskiego. Klub Profesorów „Wierzenica” z Bydgoszczy honoruje osoby upowszechniające postać i idee Augusta Cieszkowskiego (Anna Lewandowska-Banaszak)	39
Wyższa Szkoła Rolnicza imienia Haliny miała powstać w Wierzenicy (Ewa J. i Włodzimierz Buczyński)	40
CENTRUM KULTURY FIZYCZNEJ	
Akademicki Puchar Polski MTB w cross country 2010 (Karolina Dopierała)	42
Studenci sportowcy u JM rektora (Piotr Jur)	42
WIEŚCI Z KOŁA POLSKIEGO TOWARZYSTWA TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZEGO	
Beskid Śląski – okolice Skoczowa (Jerzy Świgoń)	44

WIEŚCI AKADEMICKIE

dwumiesięcznik

Wydawca:

Uniwersytet Przyrodniczy
w Poznaniu

Przewodniczący Rady Programowej:

prof. dr hab. Jan Pikul
prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą

Członkowie Rady Programowej:

Irena Małecka, Dorota Wrońska-Pilarek,
Andrzej Bereszynski, Jerzy Świgoń,
Józef Piróg,
Dorota Piasecka-Kwiatkowska, Emilia
Wytykowska-Sroka, Andrzej Kusztełak,
Tomasz Trełka, Jagoda Jopp

Redaktor naczelna:

Ewa Strycka
4est@up.poznan.pl

Adres redakcji:

60-693 Poznań, ul. Witosa 45
tel./fax 618 48 77 80
wiesci.akademickie@up.poznan.pl

Wersja elektroniczna:

www.au.poznan.pl
www.up.poznan.pl

Skład i łamanie:

perfekt sp.j.

Druk:

Zakład Graficzny
Uniwersytetu Przyrodniczego
w Poznaniu

Fotografie na okładce:

strona pierwsza: Ewa Strycka;
druga: Maciej Szebiotko;
trzecia: Danuta Danielewicz, Wiesław Olek
i Jerzy Świgoń
czwarta: Katarzyna Rębarz i Ewa Strycka

Korekta tekstów:

Dorota Kordowicz

Redakcja stara się zwracać materiały niezamówione i zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania nadesłanych tekstów oraz zmiany ich tytułów. Redakcja nie odpowiada za treść zamieszczanych reklam i ogłoszeń.

Fot. Ewa Strycka

Z Senatu

Kolejne (XXIII i XXV*) posiedzenia Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu odbyły się w dniach 24 listopada 2010 i 26 stycznia 2011 roku, tradycyjnie w sali Kolegium Rungego. Obradom przewodniczył rektor uniwersytetu, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak. Streszczenie protokołów przedstawiamy poniżej.

Na XXIII posiedzeniu Senatu:

- Profesorowi dr. hab. Włodzimierzowi Nowakowi wręczono gratulacje z okazji nadania przez Prezydenta RP tytułu profesora.
- Mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego wręczono:
 - prof. dr hab. Monice Kozłowskiej
 - prof. dr hab. Wiktorowi Obuchowskiemu.
- Podjęto uchwałę nr 238/2010 w sprawie zmiany uchwały nr 54/2009 Senatu z dnia 28 stycznia 2009 roku w sprawie ustalenia struktury indywidualnych wynagrodzeń zasadniczych pracowników Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w celu naliczenia, zgodnego z prawem autorskim, podatku dochodowego od osób fizycznych.
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 28 i § 68 ust. 2 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* oraz § 1 ust. 3 *Regulaminu przyznawania nagrody im. prof. dr. hab. Jerzego Zwolińskiego za najlepszą pracę magisterską* Senat ustanowił wysokość nagrody w kwocie 3000,00 zł brutto za najlepsze prace magisterskie wykonane w roku akademickim 2009/2010.
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 28, w związku z § 13 ust. 1 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego* Senat wyraził zgodę na zatwierdzenie przez rektora *Regulaminu Centrum Kultury Fizycznej*.
- Na podstawie § 57 ust. 3 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat wyraził zgodę na powołanie dr. hab. Jana Mazurkiewicza na stanowisko kierującego Zakładem Doświadczalnym Technologii Produkcji Pasz i Akwakultury w Muchocinie.
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 28, w związku z § 102 ust. 6 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu*, przy uwzględnieniu wyniku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego, Senat wskazał, że badanie sprawozdania finansowego Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu oraz 11 przynależnych rolniczych i leśnych zakładów doświadczalnych za rok 2010 przeprowadzi firma Auxilium Audyt, Al. Pokoju 84, 31-564 Kraków.
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 27 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat poparł propozycję poprawki do projektu usta-

* XXIV posiedzenie Senatu odbyło się 12 stycznia 2011 roku i było to jego posiedzenie nadzwyczajne – odbyło się z okazji przyznania tytułu doktora *honoris causa* prof. dr. hab. Rudolfowi Michałkowi z Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie. Piszemy o tym w oddzielnym artykule (przyj. red.).

wy budżetowej na rok 2011, polegającej na zwiększeniu o 500 mln zł budżetu szkolnictwa wyższego na 2011 rok, z przeznaczeniem tej kwoty na podwyżki płac pracowników uczelni publicznych.

Na XXV posiedzeniu Senatu:

- Absolwentom wręczono nagrody im. prof. Jerzego Zwolińskiego, opiekunom prac magisterskich listy gratulacyjne. Wręczono także medale „Za osiągnięcia w studiach” oraz dyplomy potwierdzające przyznanie stypendiów Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia w nauce i w sporcie.
- Na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) oraz § 27 ust. 1 pkt 18, w związku z § 77 ust. 1 pkt 2 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat pozytywnie zaopiniował wniosek dziekana Wydziału Technologii Drewna o mianowanie dr. hab. Bartłomieja Mazeli na stanowisko profesora nadzwyczajnego na Uniwersytecie Przyrodniczym, na okres pięciu lat.
- Podjęto uchwałę nr 249/2011 w sprawie zmiany uchwały nr 306/2008 Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu z dnia 28 maja 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad przyjmowania na studia laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego w latach 2009/2010, 2010/2011, 2011/2012.
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 9 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat – po zapoznaniu się z przedstawionym projektem dokumentu oraz po przeprowadzonej dyskusji – przyjął do realizacji przedłożone „Prowizorium budżetowe Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu wraz z zakładami doświadczalnymi na rok 2011”.
- Na podstawie art. 62 ust. 2 pkt 4a ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) oraz § 27 ust. 1 pkt 12 w związku z § 105 ust. 1 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat wyraził zgodę na sprzedaż prawa własności nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem mieszkalnym, położonej w Poznaniu przy ul. Kujawskiej 3, obręb Gołęcina, arkusz mapy 38, działka nr 97 o pow. 0,0710 ha.
- Na podstawie art. 62 ust. 2 pkt 4a ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) oraz § 27 ust. 1 pkt 12, w związku z § 105 ust. 1 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat wyraził zgodę na sprzedaż prawa własności nieruchomości położonej w Kamińsku, gm. Murowana Goślina, obręb Kamińsko, arkusz mapy 1, stanowiącej zabudowaną działkę gruntu nr 870 o pow. 0,2504 ha oraz niezabudowaną działkę gruntu nr 682 o pow. 0,2139 ha.

Na podstawie protokołu sporządzonego przez Wojciecha Grottela opracowała Ewa Strycka

Nagrody Ministra Nauki dla naukowców i nauczycieli akademickich w 2010 roku

Wśród laureatów nagród Ministra Nauki dla naukowców i nauczycieli akademickich, przyznanych za pracę w roku 2010, znaleźli się przedstawiciele Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Profesor dr hab. Witold Grzebisz, kierownik Katedry Chemii Rolnej i Biogeochemii Środowiska, otrzymał nagrodę indywidualną drugiego stopnia za osiągnięcia dydaktyczne za podręcznik *Nawożenie roślin uprawnych* (tom 1 – *Podstawy nawożenia* i tom 2 – *Nawozy i systemy nawożenia*), a prof. dr hab. Marek Switoński, kierownik Katedry Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt oraz wiceprezes oddziału PAN w Poznaniu, za kształcenie kadr naukowych.

Biurowo Promocji i Współpracy z Praktyką

Absolwentom naszej uczelni 26 stycznia 2011 roku wręczono...

... medale „Za osiągnięcia w studiach”

Na dwudziestym piątym posiedzeniu Senatu 26 stycznia 2011 roku kilkudziesięciu absolwentów naszej uczelni otrzymało medale „Za osiągnięcia w studiach”. Pięcioro uhonorowano nagrodami im. prof. Jerzego Zwolińskiego:

- mgr inż. Natalię Olborską (ogrodnictwo) za pracę „Studium projektowe otoczenia wybranych wiejskich kościołów zabytkowych powiatów poznańskiego i gnieźnieńskiego”. Praca wykonana pod kierunkiem dr inż. Agnieszki Targońskiej w Katedrze Terenów Zieleni.
- mgr inż. Marka Szczerbę (leśnictwo) za pracę „Inwentaryzacja i ocena stanu zdrowotnego drzew pomnikowych oraz zmienność budowy i struktury drzewostanu na siedlisku lasu łęgowego w rezerwacie »Krajkowo«. Praca wykonana pod kierunkiem dr. hab. Piotra Robakowskiego w Katedrze Hodowli Lasu.
- mgr inż. Natalię Halaburdę (ochrona środowiska) za pracę „Uwarunkowania ekologiczne i zmienność morfologiczna wybranych gatunków z rodzaju *Batrachium*, wykorzystywanych w bioindykacji wód płynących. Praca wykonana pod kierunkiem dr. hab. Krzysztofa Szoszkiewicza, prof. nadzw. w Katedrze Ekologii i Ochrony Środowiska.
- mgr inż. Katarzynę Mari Zadkę (technologia żywności i żywienie człowieka) za pracę „Zmienność zawartości wybranych składników nasion mieszańców oddalonych *Brassica*”. Praca wykonana pod kierunkiem dr inż. Aldony Jasińskiej-Stępnik w Katedrze Biochemii i Analizy Żywności.
- mgr inż. Barbarę Raba (technika rolnicza i leśna) za pracę „Neuronowe modele identyfikacyjne fizycznych parametrów jakościowych wybranych ziarniaków zbóż”. Praca wykonana pod kierunkiem dr. inż. Krzysztofa Nowakowskiego w Instytucie Inżynierii Rolniczej.

Sześcioro studentów odebrało dyplomy potwierdzające przyznanie stypendiów Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia w nauce, byli to:

- Marcin Hejdasz z kierunku: zootechnika (stypendium otrzymał po raz drugi)
- Barbara Nowak z kierunku: zootechnika (również otrzymała to wysokie wyróżnienie po raz drugi)
- Miron Pawelec z kierunku: biotechnologia
- Filip Porzucek z kierunku: biotechnologia
- Anna Strojnowska z kierunku: biotechnologia
- Tomasz Wrzesiński z kierunku: biotechnologia.

Dwóch naszych studentów otrzymało dyplomy potwierdzające przyznanie stypendiów Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia w sporcie: Dawid Grabowski (student ekonomii) i Bartosz Zablocki (student zootechniki).

Wszystkim nagrodzonym oraz ich naukowym opiekunom serdecznie gratulujemy!

Ewa Strycka

Nagrody dla studentów

Dwie nasze absolwentki odebrały tego dnia nagrody im. prof. Jerzego Zwolińskiego

Fot. 4 x Ewa Strycka

Tę część Senatu poprowadziła prorektor ds. studiów, prof. dr hab. Monika Kozłowska; za nią stoją studenci, którzy otrzymali dyplomy potwierdzające przyznanie stypendiów Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia w nauce oraz sporcie

Profesor Rudolf Michałek doktorem *honoris causa* Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

W dniu 19 stycznia został wręczony, nadany przez Senat uczelni na posiedzeniu 29 września 2010 roku, tytuł doktora *honoris causa* profesorowi Rudolfowi Michałkowi, pracownikowi naukowemu Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie, jednemu z najwybitniejszych uczonych obecnego i ubiegłego wieku w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie inżynieria rolnicza. Uroczyste wręczenie dyplomu odbyło się w Kolegium Rungego z udziałem władz naszej uczelni, Senatu, dziekanów wszystkich wydziałów, a także przedstawicieli władz uczelni poznańskich oraz uniwersytetów, politechnik i instytutów naukowo-badawczych prowadzących badania naukowe w dziedzinie inżynierii rolniczej lub rolnictwa.

Promotor (od lewej) i jego doktor *honoris causa*

Odczytanie dyplomu

Fot. 2 x Maciej Szabotko

JM rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak, podkreślił, że decyzja o nadaniu tytułu honorowego doktora profesorowi Rudolfowi Michałkowi jest wyrazem najwyższego uznania wobec jego osiągnięć badawczych i pracy dla dobra polskiej i światowej nauki, nadającej kształt nowoczesnemu rolnictwu.

Zasługi profesora dla rozwoju uprawianej dyscypliny naukowej, jak i Instytutu Inżynierii Rolniczej naszego uniwersytetu są znaczące. To wiele dziesiątek lat pracy i współpracy, poświęcenia i zaangażowania. Autorytet profesora Rudolfa Michałka budował się w obrębie ogromnych zainteresowań dotyczących organizacji i ekonomiki mechanizacji rolnictwa i jej programowania, energochłonności produkcji rolniczej i innych, bardziej szczegółowych zagadnień związanych z szeroko pojętą inżynierią rolniczą. Dorobek naukowy to dziś ponad 500 publikacji, dziesiątki wypromowanych młodych naukowców, setki recenzji i opinii. To nad wyraz aktywna działalność w strukturach Polskiej Akademii Nauk, oparta na wyjątkowych zdolnościach organizacyjnych i kreatorskich w stosunku do nowych, innowacyjnych rozwiązań.

Profesor stworzył oryginalną szkołę naukową o utrwalonej renomie, a organizowanie i kierowanie wieloma szkołami przeznaczonymi dla

nauczycieli akademickich i pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych w instytucjach naukowych pozwoliło skupić i zintegrować całe środowisko naukowe inżynierii rolniczej w Polsce. Jest to niezwykle ważne dla rozwoju kadry naukowej i podnoszenia statusu jakości jednostek. Można zatem stwierdzić, że Profesor w sposób szczególny dba o ciągłość pokoleniową polskiej nauki, a wspierając wiedzą i doświadczeniem inne ośrodki akademickie, o właściwy kształt i rozwój struktury naukowo-badawczej państwa. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu zalicza się do tych uczelni, które zaciągnęły dług wdzięczności wobec Profesora. Tym bardziej jesteśmy dumni i wdzięczni, że zechciał on przyjąć tytuł najwyższej godności akademickiej.

Dziekan Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii, prof. dr hab. Wiesław Koziała poinformował, że inicjatywa procedury nadania najwyższej godności akademickiej profesorowi Rudolfowi Michałkowi podjęta została przez dziekana Wydziału Rolniczego (obecnie Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii). Następnie Rada Wydziału na posiedzeniu w dniu 13 listopada 2009 roku powołała komisję w składzie: prof. dr hab. Marian Lipiński – przewodniczący oraz prof. dr hab. Wojciech Owczarzak, prof. dr hab. Leszek Piechnik, prof. dr hab. Jerzy Weres i prof. dr hab. Zenon Woźnica. Komisja po zapoznaniu się z materiałami dotyczącymi dokonań Kandydata przedstawiła Radzie Wydziału wnioszek o poparcie tej inicjatywy oraz propozycję recenzentów w osobach:

- prof. dr. hab. Jana Bronisława Dawidowskiego z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie
- prof. dr. hab. Janusza Hamana, członka rzeczywistego PAN
- prof. dr. hab. Adama Krysztofiaka z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

W ocenie dorobku naukowego profesora Rudolfa Michałka wszyscy recenzenci podkreślili nie tylko imponujący dorobek publikatorski, ale też aktywność naukową i organizacyjną, wykraczającą daleko poza dyscyplinę, w której się specjalizuje.

Laudację z okazji nadania prof. Rudolfowi Michałkowi tytułu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu wygłosił prof. dr hab. Andrzej Mocek, kierownik Katedry Gleboznawstwa i Ochrony Gruntów. Profesor zaakcentował najważniejsze fakty z bogatego życiorysu naukowego doktora honorowego, na które zwrócili uwagę wybrani, wybitni i niezwykle kompetentni recenzenci. Przytoczył m.in. zdanie profesora Janusza Hamana, który widzi: „[...] prof. Michałka jako jedną z najwybitniejszych postaci nie tylko w naukach agroinżynierskich, ale w ogóle w całych polskich naukach rolniczych”. Według profesora Jana Bronisława Dawidowskiego na szczególne podkreślenie zasługuje zaangażowanie prof. Michałka w utworzenie szkół naukowych, których celem było zdynamizowanie rozwoju krajowej kadry naukowej. Profesor Andrzej Mocek dodał, że dzięki temu wpływ prof. Rudolfa Michałka rozciąga się na rozwój kadry naukowej w całej Polsce, obejmując niemal wszystkie krajowe ośrodki akademickie oraz instytucje naukowe związane z inżynierią rolniczą i dyscyplinami pokrewnymi. Profesor Adam Krysztofiak – opiniodawca z naszej uczelni – napisał: „[...] łączny autorski i współautorski dorobek naukowy Kandydata obejmuje ponad 500 pozycji, z czego ponad 200 stanowią oryginalne opublikowane prace twórcze, natomiast 18 pozycji to monografie”.

Łaciński tekst dyplomu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu odczytał promotor, prof. Andrzej Mocek, a dyplom wręczył JM rektor, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak w towarzystwie dziekana, prof. dr hab. Wiesława Koziały. Następnie bardzo ciekawy wykład okolicznościowy zatytułowany *Uwarunkowania efektywności pracy naukowej* przedstawił prof. dr hab. Rudolf Michałek. Po występie Zespołu Trębaczy Myśliwskich „Venator” oficjalną część uroczystości zakończyły krótkie przemówienia prorektorów: Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, prof. Zenona Pijanowskiego, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, prof. Józefa Szlachty i Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, prof. Tadeusza Rawy.

dr hab. Jacek Przybył

Profesor Jan Wiertelak (1900–1940)

Urodził się 1 stycznia 1900 roku w Łąkocinach (powiat Odolanów) jako syn Marcina i Marianny z domu Zaradna. W 1919 roku uzyskał świadectwo dojrzałości gimnazjum w Ostrowie Wielkopolskim.

Brał udział w powstaniu wielkopolskim i wojnie polsko-bolszewickiej. Opuścił szeregi armii polskiej jako podporucznik rezerwy piechoty. W 1921 roku podjął studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Poznańskiego i ukończył je w 1924 roku z tytułem magistra chemii. Po ukończeniu nauki na uniwersytecie rozpoczął pracę w Zakładzie Chemii Ogólnej Wydziału Rolniczo-Leśnego, gdzie pod kierunkiem prof. Stanisława Glixellego przygotował pracę *Elektroosmoza przez żele krzemionki* i w 1926 roku uzyskał stopień doktora.

Przebywając w 1928 roku we Francji, zapoznał się z działalnością Instytut du Pin w Bordeaux i przemysłem leśnym we Francji. Wiedzę na ten temat pogłębiał w trakcie pobytu na stypendium w Stanach Zjednoczonych, w Forest Product Laboratory w Madison, gdzie prowadził badania zmian składu chemicznego drewna. Prace kontynuował na Uniwersytecie Poznańskim, gdzie w Zakładzie Chemii Ogólnej zorganizował Oddział Chemii i Chemicznej Technologii Drewna.

W 1933 roku prowadził badania w Princes Risborough Bucks, a w 1935 roku habilitował się na Wydziale Chemii Politechniki Warszawskiej, gdzie wykładał do 1938 roku. W 1936 roku podjął pracę w Wyższej Szkole Handlowej (WSH) w Poznaniu, gdzie zorganizował Katedrę Technologii i Towaroznawstwa i objął jej kierownictwo. Rok później powołano go na kierownika nowo utworzonego uczelnianego Instytutu Badania Handlu Wewnętrznego. W 1938 roku nadano mu tytuł profesora nadzwyczajnego WSH, a w 1939 został wybrany prorektorem tej uczelni. Jednocześnie kontynuował działalność dydaktyczną na Uniwersytecie Poznańskim i w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, prowadząc wykłady z technologii chemicznej.

W latach 1938–1939 był prezesem Polskiego Towarzystwa Chemicznego i rzeczoznawcą sądowym. Jego badania dotyczące chemicznej technologii drewna były bardzo wysoko oceniane, nie tylko w Polsce. Był autorem lub współautorem wielu publikacji i referatów. Prowadził prace nad stworzeniem polskiej bibliografii chemicznej.

Zmobilizowany, dostał się do niewoli sowieckiej. Przebywał w obozie w Starobielsku, zginął w więzieniu w Charkowie.

Tekst pochodzi z publikacji *Pamięci pracowników uczelni poznańskich – ofiar zbrodni katyńskiej*, która się ukazała w 2010 roku w ramach wystawy w siedemdziesiątą rocznicę tej tragedii (wystawa gościła w murach naszej uczelni w maju 2010 roku). (es)

Fot. Ewa Strycka

Wiązanek kwiatów pod Dębem złożył prezes Zarządu Stowarzyszenia „Katyń” w Poznaniu, Tadeusz Patecki

zdjęć, dokumentów i informacji o Bohaterach, którzy zostali zamordowani.

W uroczystości udział wzięli m.in. przedstawiciele władz rektorskich i dziekańskich naszej uczelni, rodziny zamordowanych, przedstawiciele Rodzin Katyńskich oraz pracownicy Katedry Chemii. Gości powitał kierownik Katedry, główny inicjator i organizator ceremonii – prof. dr hab. Piotr Goliński, który we współpracy z dyrektorem, mgr. Mariuszem Polarczykiem, podjął się tej inicjatywy. Uroczystość przed budynkiem Katedry Chemii, gdzie wybrano miejsce posadzenia Dębu upamiętniającego dr. Tadeusza Krokowskiego, rozpoczął słowem wstępnym JM rektor, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak. Głos zabrał również przedstawiciel Rodzin Katyńskich, Wojciech Śmigieński, który nawiązał do wagi wydarzeń z kwietnia 1940 roku. Ostatnim przemawiającym był syn Tadeusza Krokowskiego – Lesław, który przypomniał sylwetkę Ojca i serdecznie podziękował prof. dr. hab. Piotrowi Golińskiemu oraz władzom uczelni za zorganizowanie tej uroczystości.

Doktor Tadeusz Krokowski (1894–1940)

Urodził się 5 września 1894 roku w Stanisławowie w rodzinie Zygmunta i Eleonory z Kucharskich. Od 1905 roku uczęszczał do gimnazjum w Samborze i tam 1 czerwca 1913 roku uzyskał świadectwo dojrzałości. W październiku zapisał się na Uniwersytet Lwowski, jednak po roku przerwał studia i wstąpił do wojska. Na uczelnię wrócił w 1916 roku, jednak już w roku następnym znów został zmobilizowany i po pobycie w szkole podchorążych na Śląsku morawskim trafił w kwietniu 1918 roku na front włoski, a następnie na dalsze przeszkolenie. W październiku zwolniony ze służby, podjął przerwana naukę i jednocześnie rozpoczął pracę w Instytucie Chemicznym Uniwersytetu Jana Kazimierza, początkowo w charakterze demonstratora, później asystenta. Uczył także w szkołach średnich.

W 1927 roku uzyskał stopień doktora filozofii i został zatrudniony początkowo w Zakładzie Technologii Rolniczej, a następnie w Zakładzie Chemii Ogólnej Wydziału Rolniczo-Leśnego Uniwersytetu Poznańskiego w charakterze adiunkta. Wysoko oceniany przez przełożonych, pełnił funkcję zastępcy kierownika Zakładu.

W 1934 roku przebywał w Szkole Zbrojmistrzów w Warszawie na kursie doskonalenia, po którym został mianowany porucznikiem służby uzbrojenia rezerwy i wcielony do 7 Oddziału Uzbrojenia w Poznaniu. W końcu sierpnia 1939 roku został zmobilizowany i skierowany do Warszawy, trafił do niewoli sowieckiej i został osadzony w obozie w Kozielsku.

Zginął 21 kwietnia 1940 w lesie katyńskim. Zidentyfikowany podczas ekshumacji w 1943 roku (AM 3366), pochowany na polskim cmentarzu wojennym.

Tekst pochodzi z publikacji *Pamięci pracowników uczelni poznańskich – ofiar zbrodni katyńskiej*, która się ukazała w 2010 roku w ramach wystawy w siedemdziesiątą rocznicę tej tragedii (wystawa gościła w murach naszej uczelni w maju 2010 roku). (es)

Za zaproszenie na uroczystość podziękował syn dr. Tadeusza Krokowskiego, Lesław

Biskup Marek Jędraszewski oraz JM rektor Grzegorz Skrzypczak odsłoniли tablicę pamiątkową w budynku Katedry Chemii

W obecności rodziny Zamordowanego, władz uczeni i wszystkich zaproszonych gości został wkopany, a następnie poświęcony przez ks. biskupa, prof. dr. hab. Marka Jędraszewskiego, Dąb Pamięci, po czym zgromadzeni przeszli do budynku Katedry Chemii, gdzie w holu głównym dokonano uroczystego odsłonięcia i poświęcenia tablicy upamiętniającej zamordowanych przez NKWD w lasach Katynia i Charkowa doktora Tadeusza Krokowskiego i profesora Jana Wiertelaka. Chwilę tę uświetnił swą grą Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator”.

Uroczystość zakończył – przybliżający wydarzenia tamtych lat i pamięć o zamordowanych – wykład Lecha Dymarskiego (dyrektora Wiel-

kopolskiego Muzeum Walk Niepodległościowych w Poznaniu) zatytułowany „Poznańscy Katyńscy”.

Więcej informacji na temat osoby prof. Jana Wiertelaka można znaleźć w następujących numerach „Więści Akademickich”: 12 (123) z 2007 i 9–10 (132–133) z 2009 roku.

*dr Agnieszka Waśkiewicz
prof. dr hab. Piotr Goliński
mgr Mariusz Polarczyk
mgr Ewa Strycka*

Wystąpił Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator”

Fot. 3 x Ewa Strycka

Przyszłość Wspólnej Polityki Rolnej

Osiemnastego grudnia 2010 roku w Kolegium Rungego odbyła się konferencja o perspektywach polityki rolnej Unii Europejskiej, współorganizowana przez Biuro Poselskie Filipa Kaczmarka i Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu. W wystąpieniach i dyskusji brali udział politycy, urzędnicy, naukowcy i praktycy zajmujący się tematyką unijnego rolnictwa.

Konferencję otworzył i gości przybyłych powitał JM rektor, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak. W swoim wystąpieniu podkreślił wagę zagadnienia budżetu Unii Europejskiej na lata 2014–2020 dla rozwoju polskiego rolnictwa.

Z perspektywy prac prowadzonych w Brukseli o przyszłej polityce budżetowej mówił europoseł Filip Kaczmarek. Wskazał na zagrożenie ze strony przeciwników wspólnej polityki rolnej, szczególnie ze strony brytyjskich konserwatystów. Dodatkowo na stan finansów unii będzie miało wpływ przyjęcie do jej struktur kolejnych krajów ze wschodu: Turcji i Ukrainy. Pozytywnie ocenił stanowisko polskiego rządu, szczególnie w zakresie rolnictwa, reprezentowane przez ministra Marka Sawickiego.

Michał Marciniak, dyrektor Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, analizował PROW na lata 2007–2013. Dobrze ocenił alokację funduszy unijnych przez Polskę i przedstawił nasze interesy przy reformie WPR.

Emilia Dunał, dyrektor Departamentu Programów Rozwoju Obszarów Wiejskich (PROW) Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego, omówiła obecne dokonania w zakresie 23 działań i perspektywy dla PROW w naszym województwie. Szczególnie ważne będzie wykorzystanie środków na potrzeby dostosowania rolnictwa i leśnictwa, gospodarki wodnej i wykorzystania energii odnawialnej.

Uczestnicy konferencji

Fot. archiwum Cezarego Bekera

Andrzej Bobrowski, dyrektor Departamentu Rolnictwa i Rozwoju Wsi Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego, ocenił stan polskiego rolnictwa przed transformacją i obecnie.

Profesor dr hab. Walenty Poczta z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, a także członek Zespołu ds. Opracowania Koncepcji i Propozycji Warunków oraz Zasad Wspólnej Polityki Rolnej po roku 2013 przy Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wygłosił wykład o przyszłości, wcześniej jednak zanalizował przeszłość. Wskazał na przełomowy moment roku 1992 związany z wprowadzeniem reform przez ówczesnego komisarza ds. rolnictwa, Mac Sharry'ego. Zdecydowanie pozytywnym funduszy polityki rolnej jest to, że otrzymujemy 50% środków więcej niż wpłacamy do unii. Pesymistycznie (podczas symulowania scenariuszy na przyszłość) wygląda fakt, że budżet Unii Europejskiej jest 20 razy mniejszy od budżetu federalnego USA (po uwzględnieniu relacji zaludnienia to porównanie wypada jeszcze bardziej niekorzystnie).

Po zakończeniu wystąpień rozwinęła się dyskusja, która była kontynuowana także w nieoficjalnych rozmowach przy kawie i herbacie. Wyrażono pogląd o konieczności większego udziału praktyków i naukowców w reformowaniu Wspólnej Polityki Rolnej. Jest to szansa dla specjalistów z naszej uczelni do uczestniczenia w pracach komisji eksperckich unii.

dr hab. inż. Cezary Beker

Fot. archiwum „Przeglądu Leśniczego”

Dębową Statuetką „Przeglądu Leśniczego” dla Wydziału Leśnego

W murach Papieskiej Akademii Teologicznej we Wrocławiu 29 grudnia 2010 roku już po raz dwunasty obradowała kapituła przyznająca tytuły Leśnika Roku i Leśnej Instytucji Roku. Należy podkreślić, że były to pierwsze obrady, które odbyły się poza Poznaniem, poprzedziła je msza święta. Po powitaniu przez przewodniczącego kapituły, Władysława Kusiaka, Dębowe Statuetki „Przeglądu Leśniczego” odebrali laureaci z roku 2009 – prof. dr hab. Andrzej Klocek oraz dziekan Wydziału Leśnego Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu – prof. dr hab. Roman Gornowicz.

Wypada przypomnieć, że profesor Andrzej Klocek został wyróżniony za wieloletnią i pełną poświęcenia pracę dla dobra polskiego leśnictwa, w tym blisko dwudziestoletnie kierowanie Instytutem Badawczym Leśnictwa w Warszawie. Z kolei poznański Wydział Leśny

uhonorowano za 90 lat twórczych działań na rzecz leśnictwa i niekwestionowany dorobek naukowy, dydaktyczny oraz organizacyjny, a także za szczególnie ścisłą współpracę z praktyką leśną. Dziękując za wyróżnienie, obaj Laureaci nie kryli wzruszenia.

W kolejnej części posiedzenia przystąpiono do zgłaszania kandydatur do wyróżnienia za 2010 rok. W tajnym głosowaniu tytułem Leśnika Roku 2010 wyróżniono Zofię Chrempińską za pełną poświęcenia pracę na rzecz kształtowania pozytywnego oblicza polskiego leśnictwa w czasie kierowania Departamentem Leśnictwa Ministerstwa Środowiska. Leśną Instytucją Roku wybrano Fundację Bieszczadzkiej Kolejki Leśnej – za włożoną wielką pracę społeczną, która przyczyniła się do odrodzenia przewozów pasażerskich na zlikwidowanej trasie towarowej oraz za stworzenie bardzo widocznego i trwałego elementu propagującego tradycję i kulturę leśnictwa w Karpatach.

Gospodarzem tegorocznego spotkania był ks. bp dr Edward Janiak, który stworzył doskonale warunki dla obrad kapituły na Ostrowie Tumskim we Wrocławiu i swoim zaangażowaniem wzbudził naszą wdzięczność.

Władysław Kusiak

Dotychczas tytułem Leśnika Roku oraz Leśnej Instytucji Roku wyróżniono następujące Osoby i Instytucje:

1999

1. mgr inż. Jan Podmaski
2. Główny Urząd Statystyczny w Warszawie

2000

3. Polskie Towarzystwo Leśne w Warszawie

2001

4. mgr inż. Zbigniew Gurgul
5. Ośrodek Kultury Leśnej w Gołuchowie

2002

6. prof. dr hab. Tomasz Borecki
7. Stowarzyszenie Przedsiębiorców Leśnych im. M. Wierzbickiego w Gołuchowie

2003

8. mgr inż. Karol Wiler
9. Instytut Dendrologii Polskiej Akademii Nauk w Kórniku

2004

10. JE ks. bp dr Edward Janiak
11. Orkiestra Reprezentacyjna Lasów Państwowych w Tucholi

2005

12. mgr inż. Zbigniew Godlewski
13. Instytut Badawczy Leśnictwa w Starym Sękocinie

Dziekan Wydziału Leśnego, prof. dr hab. Roman Gornowicz, z Dębową Statuetką

Fot. Ewa Strycka

2006

14. dr Edward Marszałek
15. Centrum Kształcenia Przedsiębiorców Leśnych w Poznaniu

2007

16. prof. dr Józef Broda
17. Fundacja Pomoc Leśnikom w Krośnie

2008

18. dr inż. Kazimierz Szabla
19. Leśny Bank Genów w Kostrzycy

2009

20. prof. dr hab. Andrzej Klocek
21. Wydział Leśny Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

2010

22. mgr inż. Zofia Chrempińska
23. Fundacja Bieszczadzkiej Kolejki Leśnej

Sala obrad kapituły we Wrocławiu

Fot. archiwum „Przełądu Leśniczego”

Wizyta delegacji z Uniwersytetu Rolniczego w Pekinie

Poznań, 8–14 stycznia 2011 roku

W skład delegacji przybyłej do nas z Uniwersytetu Rolniczego w Pekinie weszli: prof. Gao Xijun, prorektor tej uczelni, prof. Hu Baogui – zastępca kierownika studium magisterskiego, oraz prof. Pan Jinbao – dziekan Wydziału Nauk o Roślinach i Technologii (odpowiednik naszego dawnego Wydziału Rolniczego). Wizyta obejmowała część oficjalną i prywatną. W pierwszej goście przez dwa dni przebywali na naszym uniwersytecie, a w drugiej odbyli krótką wycieczkę po Polsce. Zwiedzili kolejno: Poznań, Wieliczkę, Kraków, Oświęcim i Warszawę. Wizyta była elementem strategii naszej uczelni: chodziło o nadanie naszemu uniwersytetowi charakteru ośrodka międzynarodowego, poszerzenie współpracy naukowej z zagranicą oraz nauczania w języku angielskim. Celem wizyty było także podsumowanie dotychczasowej współpracy z naszą uczelnią oraz omówienie możliwości jej rozszerzenia o nowe elementy.

Uniwersytet Rolniczy w Pekinie to obecnie nasz najważniejszy partner z Chin w dydaktyce studentów zagranicznych. W latach 1996–2010 ponad 20 studentów z tej uczelni skończyło u nas studia II stopnia (magisterskie) z hodowli roślin i nasiennictwa. Kolejne osoby przystąpią do egzaminów dyplomowych w lutym 2011 roku. Kilkoro z nich, jak się dowiedzieliśmy, podjęło w Chinach studia doktoranckie. Jest to najlepsza promocja naszych studiów i wizytówka dobrego poziomu nauczania. Kolejnych 22 studentów z tej uczelni jest po rozmowach kwalifikacyjnych w grudniu 2010 roku i najprawdopodobniej będzie zrekrutowanych w roku akademickim 2011/2012 na odpłatne angielskojęzyczne studia II stopnia (magisterskie) na Wydziałach: Leśnym oraz Nauk o Żywności i Żywieniu.

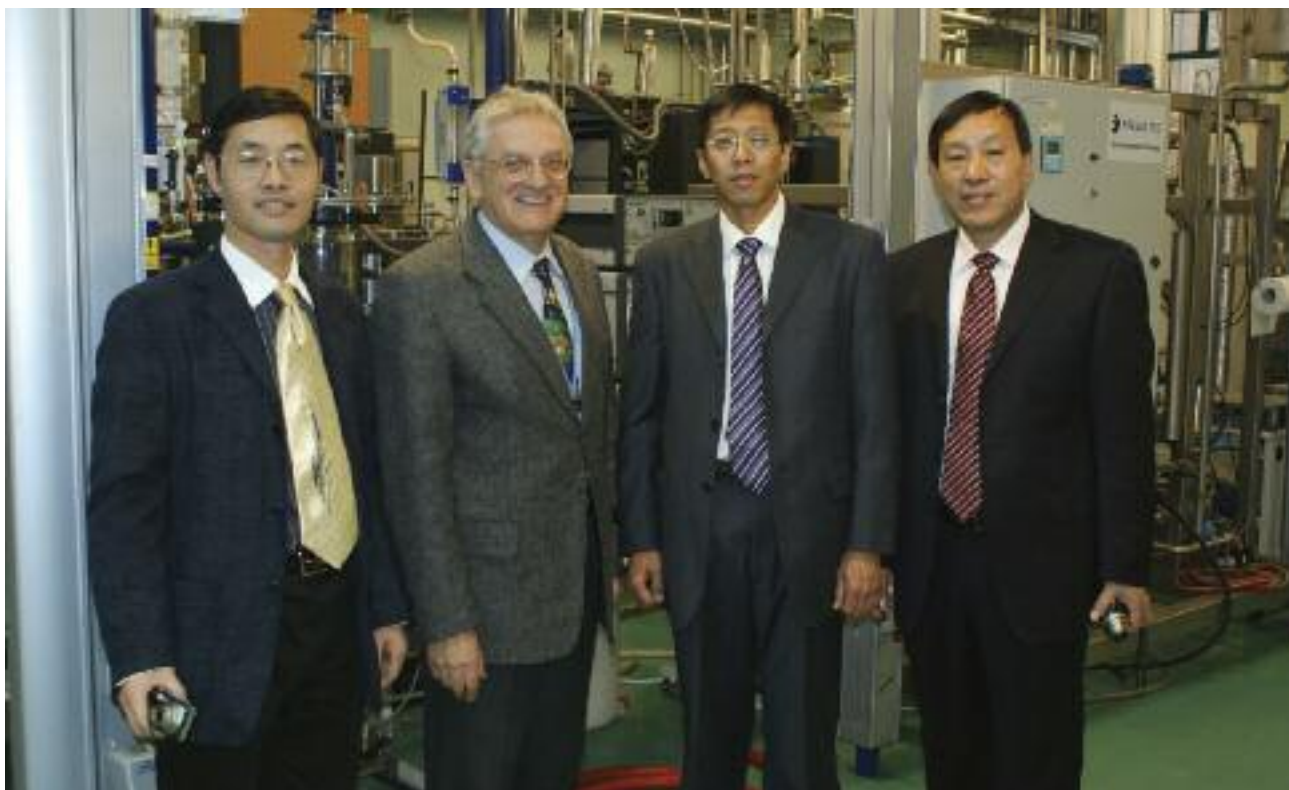
Uniwersytet Rolniczy w Pekinie to uczelnia państwowa, finansowana przez miasto Pekin (na prawach prowincji). Jak na warunki chińskie, to niewielki ośrodek: zatrudnia 700 nauczycieli. Na 11 wydziałach studiuje na niej około 8 tysięcy studentów rocznie. W czerwcu 2010 roku z władzami tej uczelni prof. dr hab. Jan Pikul – prorektor ds. na-

uki i współpracy z zagranicą oraz pierwszy zastępca JM rektora – podpisał list intencyjny, który jest pierwszym krokiem do sformalizowania współpracy i podpisania wieloletniej umowy dwustronnej.

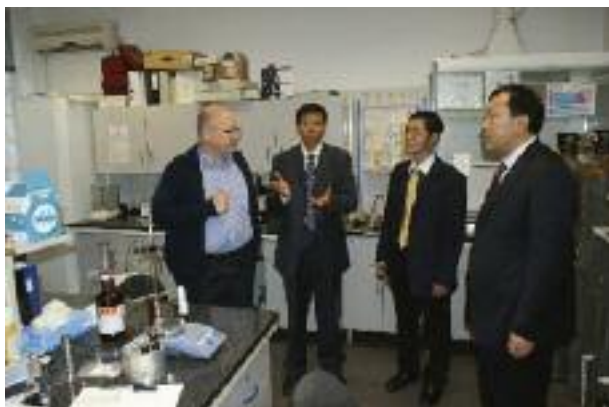
Członkowie delegacji spotkali się najpierw 8 stycznia z prorektorem Janem Pikulem oraz dziekanami Wydziałów: Nauk o Żywności i Żywieniu (prof. dr hab. Janem Michniewiczem) oraz Leśnego (prof. dr hab. Romanem Gornowiczem). W spotkaniu wzięli również udział prof. dr hab. Jacek Nowak oraz dr inż. Krzysztof Jabłoński, którzy na obu wydziałach będą się zajmować na co dzień studentami z Chin, a także piszący te słowa. Mówiono między innymi o umowie dwustronnej, współpracy naukowej oraz szczegółach dotyczących organizacji studiów dla Chińczyków na obu wydziałach.

Jedenastego stycznia delegacja spotkała się z kierownictwem uczelni: JM rektorem, prof. dr hab. Grzegorzem Skrzypczakiem; prof. dr hab. Janem Pikulem – prorektorem ds. nauki i współpracy z zagranicą oraz prof. dr hab. Moniką Kozłowską – prorektorem ds. studiów. Podsumowano dotychczasową współpracę i wskazano na konieczność sformalizowania jej w postaci umowy wieloletniej. W najbliższej przyszłości Chińczycy chcieliby też przysłać do nas magistrantów na studia szeroko rozumianego agrobiznesu. Chodzi tu o podstawy ekonomiczne produkcji rolniczej z nachyleniem biznesowym. Jest to dla nas nowa informacja, która zostanie przekazana władzom Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii. Na spotkaniu podkreślono, że władze naszej uczelni będą popierać tę inicjatywę, ale trud organizacji takich studiów, w szczególności przygotowanie atrakcyjnego programu i wybór nauczycieli akademickich z dobrą znajomością języka angielskiego, spoczywa na samym wydziale i wymaga czasu.

Drugim zagadnieniem poruszonym na spotkaniu była propozycja przyjmowania doktorantów z Chin. JM rektor podkreślił, że uczelnia nasza chce to robić, jednak wymaga to bardzo starannego przygoto-

Wizyta w Stacji Biotechnologii

Zwiedzanie Pracowni Badania Aromatów

Goście w sadzie doświadczalnym w Przybrodzie

wania i kalkulacji finansowych. Podkreślono, że najlepiej kandydatów na takie studia rekrutować spośród tych Chińczyków, którzy kończyli u nas studia magisterskie. Jest to jednak ciągle nowa inicjatywa i potrzebne są dodatkowe rozmowy w tym zakresie.

Kolejną kwestią były wspólne, polsko-chińskie badania naukowe. Istnieją przykłady, że takie wspólne badania (w sumie siedem tematów) są możliwe i że zakończyły się one nie tylko publikacjami, ale również wdrożeniami. Inicjowała je strona polska oraz Chińczycy, którzy ukończyli u nas studia. Na koniec spotkania prorektor Gao przekazał JM rektorowi oficjalne zaproszenie do odwiedzenia Uniwersytetu Rolniczego w Pekinie.

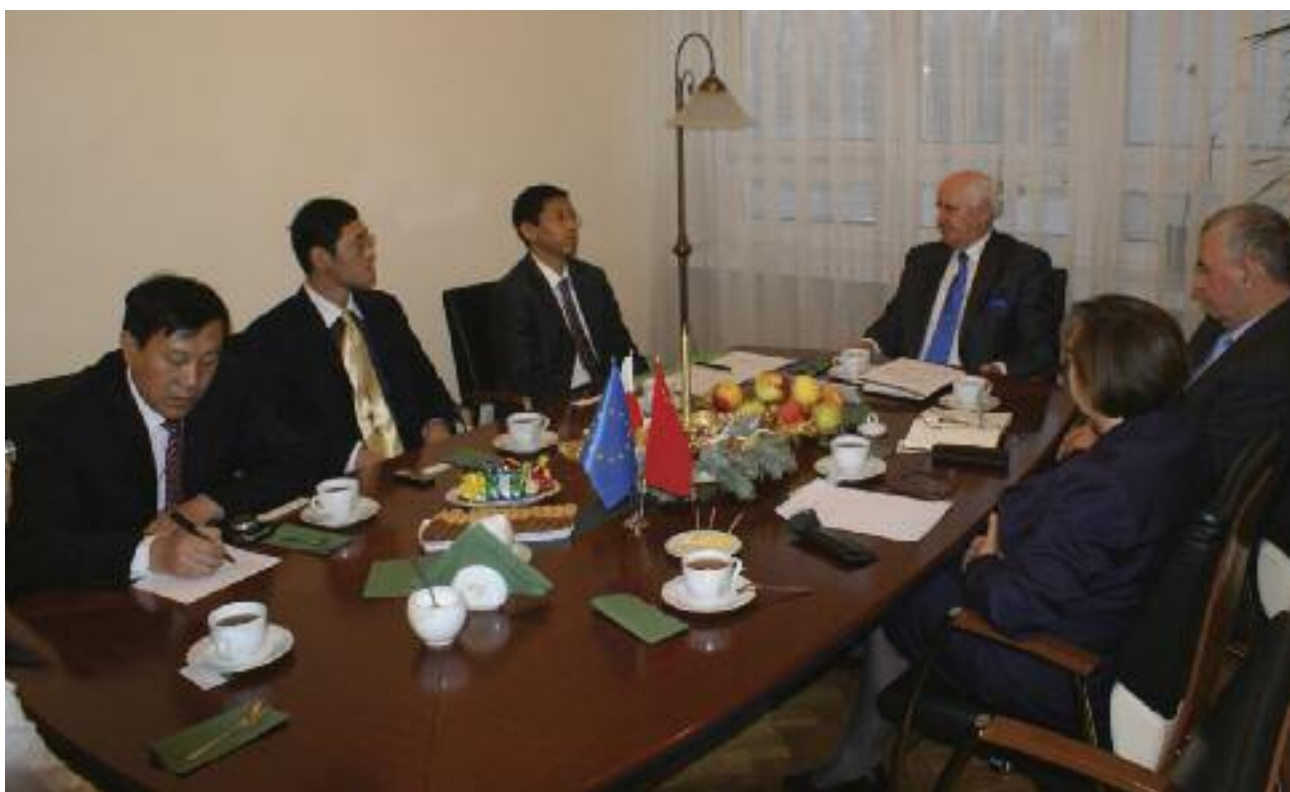
Na kolejnym spotkaniu w dziekanacie Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu członkowie delegacji spotkali się z dziekanem, dr. hab. Piotrem Urbańskim, prof. nadzw., oraz prof. dr hab. Barbarą Politycką i dr hab. Hanną Dorną – prodziekanami odpowiedzialnymi za badania naukowe i dydaktykę. I tu również podsumowano dotychczasową współpracę i wskazano na możliwość jej rozszerzenia. Chodziło o wysyłanie do nas studentów z Chin na studia magisterskie w zakresie kształtowania terenów zieleni i architektury krajobrazu. W Chinach są chętni na takie studia. Strona chińska oczekuje na propozycje i zachęca do wizyty na Uniwersytecie Rolniczym w Pekinie na Wydziale Architektury Krajobrazu.

Zwiedzanie naszej uczelni objęło trzy jednostki: Stację Biotechnologii, gdzie gości oprowadził prof. dr hab. Włodzimierz Grajek; Pracownię Badań nad Aromatami, gdzie z gośćmi spotkał się prof. dr hab. Henryk Jeleń oraz Rolniczo-Sadownicze Gospodarstwo Doświadczalne w Przybrodzie, gdzie gości przyjął jego administrator – dr inż. Jerzy Mazur.

Ważnym elementem wizyty było spotkanie członków delegacji ze studiującymi u nas studentami z Chin. W komentarzach, już po wizycie, podkreślono możliwość gotowania posiłków w akademiku (w Chinach wszyscy studenci muszą jeść w stołówce) oraz dobre warunki zakwaterowania w pokojach 2- i 3-osobowych (w Chinach wszystkie pokoje są 6-osobowe). Zastrzeżenia dotyczyły bezpieczeństwa w domach studenckich (zdarzają się kradzieże) i ciszy nocnej, której nie wszyscy przestrzegają.

Po wizycie naszej delegacji w Chinach nasuwają się pewne wnioski. Uniwersytet Rolniczy w Pekinie jest zadowolony ze współpracy z nami, nie szuka innych uczelni rolniczych w Polsce i chce tę współpracę z nami rozszerzać. Jeżeli stworzymy ciekawą ofertę dydaktyczną, jest szansa, że stanie się ona źródłem prestiżu i pewnego dochodu (studia są odpłatne) dla uczelni.

prof. dr hab. Roman Hołubowicz

Spotkanie z kierownictwem uczelni

Fot. 4 x Roman Hołubowicz

Kluczowe parametry rolnictwa XXI wieku

Wizyta prof. dr. Samuela Pohorylesa z Izraela

W ramach programu „Akademicki Poznań” w dniach od 13 do 18 października 2010 roku na zaproszenie prof. dr. hab. Franciszka Borówcza na naszym uniwersytecie przebywał prof. dr. Samuel Pohoryles z Izraela, członek Międzynarodowej Rady Gubernatorów Centrum Peresa dla Pokoju.

Profesor Pohoryles znany jest na świecie jako wybitny specjalista zaangażowany w rozwój rolnictwa krajów rozwijających się i walki z głodem. Do jego najważniejszych osiągnięć naukowych należą: ukształtowanie struktury rolnictwa izraelskiego, wymiana materiałów siewnych pszenicy i ryżu w Chinach, opracowanie modeli rolnictwa w Ameryce Łacińskiej oraz opracowanie technologii produkcji w rolnictwie dla Egiptu. Od 1996 roku jest aktywnym członkiem Centrum Peresa dla Pokoju. Za swoją działalność na rzecz rozwoju rolnictwa na świecie wyróżniony m.in. nagrodą rządu USA i tytułem Człowieka Zasłużonego przez Międzynarodowe Centrum Biograficzne w Cambridge. Przez wiele lat piastował stanowisko prezesa Polsko-Izraelskiego Komitetu Rolniczego. Za zasługi na rzecz rozwoju współpracy polsko-izraelskiej w 1994 roku został odznaczony przez prezydenta RP Lecha Wałęsę Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej, w 2002 roku przez prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego Krzyżem Komandorskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej, a w 2008 przez prezydenta Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Zasług Rzeczypospolitej Polskiej.

Program pobytu gościa w Poznaniu obejmował: wykład, spotkania z przedstawicielami środowiska naukowego i gospodarczego, władz Poznania, Gminy Wyznaniowej Żydowskiej oraz imprezy kulturalne i turystyczne. Wygłoszony przez prof. Pohorylesa wykład na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu pt. *Kluczowe parametry rolnictwa XXI wieku* dotyczył stanu rolnictwa na świecie, w Unii Europejskiej i Polsce oraz rozwiązywania problemu walki z głodem. Wykładu wysłuchała liczna publiczność reprezentująca Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, środowisko akademickie miasta Poznania i przedstawiciele praktyki rolniczej, a także znamienici goście, m.in. prof. Stefan Jurga. Po wykładzie rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak, podjął prof. Pohorylesa wraz z małżonką i zaproszonymi gośćmi na uroczystym obiedzie. W tym samym dniu prof. Samuel Pohoryles, prof. Grzegorz Skrzypczak, prof. Franciszek Borówczak oraz osoby towarzyszące profesorowi: jego małżonka, Olga, Józef Lewiński i Karol Drozd – przedstawiciel Centrum Peresa dla Pokoju w Polsce, spotkali się w Starym Browarze z dr. Janem Kulczykiem.

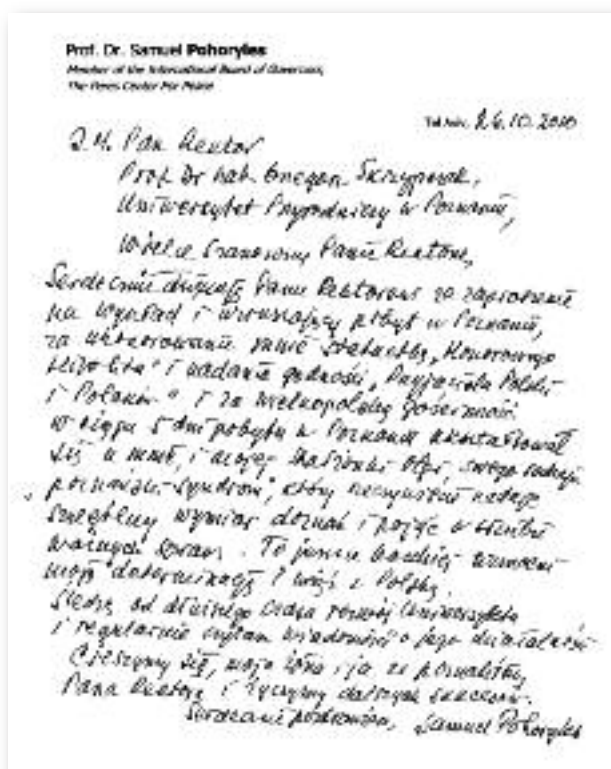
W trzecim dniu pobytu w Poznaniu prof. Pohoryles wraz z towarzyszącymi mu osobami spotkał się z zastępcą Prezydenta Miasta Poznania, Tomaszem J. Kayserem. Ze strony naszego uniwersytetu w spotkaniu uczestniczyli: rektor, prof. Grzegorz Skrzypczak, prof. Franciszek Borówczak i dr Katarzyna Rębarz. W czasie spotkania dyskutowano nad dotychczasową współpracą Poznania z Izraelem i możliwościami jej poszerzenia.

Zaproszony gość z Izraela, prof. dr. Samuel Pohoryles, dyrektor Departamentu Rolnictwa Centrum Peresa dla Pokoju

Następnie prof. Pohoryles gościnnie był w siedzibie Towarzystwa im. Hipolita Cegielskiego przez Prezydenta Towarzystwa dr. Mariana Króla. Zaproszenie do Towarzystwa związane było z przyznaniem prof. Pohorylesowi Statuetki Honorowego Hipolita oraz nadanie mu godności „Przyjaciela Polski i Polaków”. Statuetkę wręczył prezydent Towarzystwa, dr Marian Król, dyplom zaś rektor, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak.

W uroczystości udział wzięli ponadto: osoby towarzyszące prof. Pohorylesowi, prof. Zbigniew Pilarczyk – prorektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Jędrzej Stefan Płaczkowski – wiceprezes Towarzystwa Miłośników Miasta Poznania, Marian Nickel – prezes zarządu firmy Nickel, Alicja Kobuz – przewodnicząca Związku Gmin Wyznaniowych Żydowskich w RP Oddział w Poznaniu oraz przedstawiciele Urzędu Wojewody Wielkopolskiego, Urzędu Marszałka Województwa Wielkopolskiego, Urzędu Miasta Poznania oraz Towarzystwa im. Hipolita Cegielskiego z dyrektorem Biura Zarządu Towarzystwa, Edmundem Dudzińskim.

Profesor Samuel Pohoryles, dziękując za zorganizowanie mu pobytu w naszym mieście, przysłał z Izraela kilka serdecznych słów, m.in. do JM rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (publikujemy je powyżej), a także do organizatorów spotkania w murach naszej uczelni: prof. Franciszka Borówcza i dr Katarzyny Rębarz

W czwartym dniu pobytu w Poznaniu prof. Pohoryles na zaproszenie Alicji Kobuz – przewodniczącej Związku Gmin Wyznaniowych Żydowskich RP Oddział w Poznaniu – uczestniczył w spotkaniu sztabowym.

Program kulturalny pobytu gościa obejmował uczestnictwo w koncercie Filharmonii Poznańskiej i Teatru Wielkiego. W ramach programu turystycznego prof. Samuel Pohoryles zwiedził Poznań, Muzeum Narodowe Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie, Muzeum Przyrodniczo-Łowieckie w Uzarzewie oraz Szlak Piastowski (Lednogóra, Gniezno i Biskupin).

Spotkania oficjalne i towarzyskie prof. Pohorylesa z przedstawicielami Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu służyły wymianie poglądów dotyczących przyszłej współpracy naukowej naszej uczelni z Centrum Peresa dla Pokoju, ośrodkami akademickimi i jednostkami badawczymi Izraela.

prof. dr hab. Franciszek Borówczak

Wykład w Collegium Maximum

Fot. 5 x Ewa Strycka

ExTech 2010

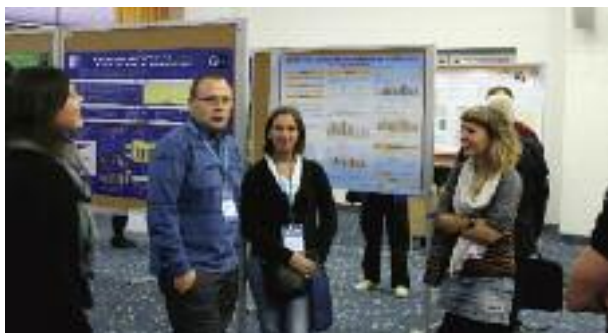
Postępy w technikach ekstrakcji / przygotowania próbek do analizy

Poznań, 20–22 września 2010 roku

Warsztaty z mikroekstrakcji do fazy stacjonarnej (SPME); laboratorium chromatograficzne Zakładu Koncentratów Spożywczych

Fot. Henryk Jeleń

Sesja posterowa

Fot. Henryk Jeleń

Pomysłodawcą sympozjów ExTech jest prof. Janusz Pawliszyn, absolwent Politechniki Gdańskiej, pracujący od wielu lat w Kanadzie, organizujący pierwsze sympozjum w Waterloo (Kanada) w roku 1999. Od tego czasu sympozja ExTech odbywają się corocznie w różnych krajach, w tym roku – po raz pierwszy – zorganizowano je w Polsce, a idea narodziła się w czasie warsztatów SPME* prowadzonych przez prof. Janusza Pawliszyna na Wydziale Nauk o Żywności Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w 2005 roku.

Organizatorem tegorocznego ExTech był Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Zakład Koncentratów Spożywczych (Wydział Nauk

* SPME to technika mikroekstrakcji do fazy stacjonarnej (Solid Phase Microextraction).

Audytorium

Fot. Małgorzata Majcher

o Żywności i Żywieniu). Sympozjum patronatem objął Komitet Chemii Analitycznej PAN oraz Komitet Nauk o Żywności PAN, a wydawnictwo Elsevier podjęło się druku wybranych artykułów w czasopiśmie „Analytica Chimica Acta”.

W ExTech2010 wzięło udział 175 uczestników, w tym 104 z zagranicy, prezentując 24 referaty plenarne i sekcyjne, 18 krótszych doniesień ustnych oraz 98 doniesień w formie posterów. Referaty i doniesienia konferencyjne mieściły się w kilku sekcjach, obejmujących prace podstawowe dotyczące rozwoju technik ekstrakcyjnych, prace nad nowymi materiałami i metodami wykorzystywanymi do ekstrakcji. Znaczna część doniesień konferencyjnych była związana z badaniami aplikacyjnymi, wykorzystującymi techniki ekstrakcyjne w różnych obszarach: analizie środowiska, produktów naturalnych, żywności oraz farmacji. Organizacja ExTech 2010 w Polsce zbiegła się z 20 rocznicą wynalezienia SPME przez prof. Janusza Pawliszyna, w związku z tym jedna z sesji konferencji była poświęcona w całości mikroekstrakcji do fazy stacjonarnej.

Ideą Sympozjów ExTech jest umożliwienie uczestnictwa jak największej liczbie młodych pracowników nauki i doktorantów z różnych krajów, stąd koszty uczestnictwa w założeniu są relatywnie niskie. Nie byłoby to możliwe, gdyby nie pomoc sponsorów / wystawców, którzy wydatnie wsparli budżet konferencji. Głównym sponsorem sympozjum była firma Perlan Technologies (dystrybutor na naszym rynku aparatury Agilent Technologies). Ponadto sponsoraми były firmy Donserv/Buchi, FMS (Fluid Management Systems), Leco, RSC, Sartorius Stedim, Shimpol, Sigma – Aldrich, Spark Holland, Witko. Konferencja uzyskała także dofinansowanie z Komitetu Chemii Analitycznej PAN. Royal Society of Chemistry (Wielka Brytania) jest fundatorem nagrody za najlepszy poster konferencji, którą jest grant podróży na następną konferencję (w roku 2011 ExTech organizowany będzie w Kuala Lumpur w Malezji). Nagrodę przyznano w tym roku Ezel Boyaci z Izmir Institute of Technology (Ezel Boyaci, Ahmed E. Eroğlu, Ali Çağır; „Speciation of Inorganic and Organometallic Arsenic Species with Home-Made Amino-Functionalized SPME Fibers”). Nagrodę Sigma-Aldrich za najlepszy poster dotyczący SPME zdobył Ali Aghakhani z Sharif University of Technology, Teheran za poster „A Novel Nanofiber-Based Polyamide Fiber Fabricated by Electrospinning Technique for Headspace Solid Phase Microextraction of Phenol and Chlorophenols from Environmental Samples”. Współautorami plakatu byli: Habib Bagheri, Masoud Baghernejad, Alireza Akbarinejad i Bahareh S. Sadeghi.

Uczestnicy konferencji mieli możliwość uczestniczenia w seminariach firmowych organizowanych w czasie konferencji przez firmy LECO, Shim-Pol, Perlan Technologies i Sigma-Aldrich.

Integralną częścią sympozjów są warsztaty mające na celu zapoznanie uczestników z wybranymi technikami przygotowania próbek. W tym roku, w przeddzień konferencji, w laboratoriach chromatograficznych Zakładu Koncentratów Spożywczych odbyły się warsztaty z ekstrakcji do fazy stałej (SPE) oraz mikroekstrakcji do fazy stacjonarnej (SPME). Z uwagi na charakter warsztatów (obejmujący oprócz wykładów także zajęcia laboratoryjne) liczba uczestników na każdym była ograniczona do 24 osób.

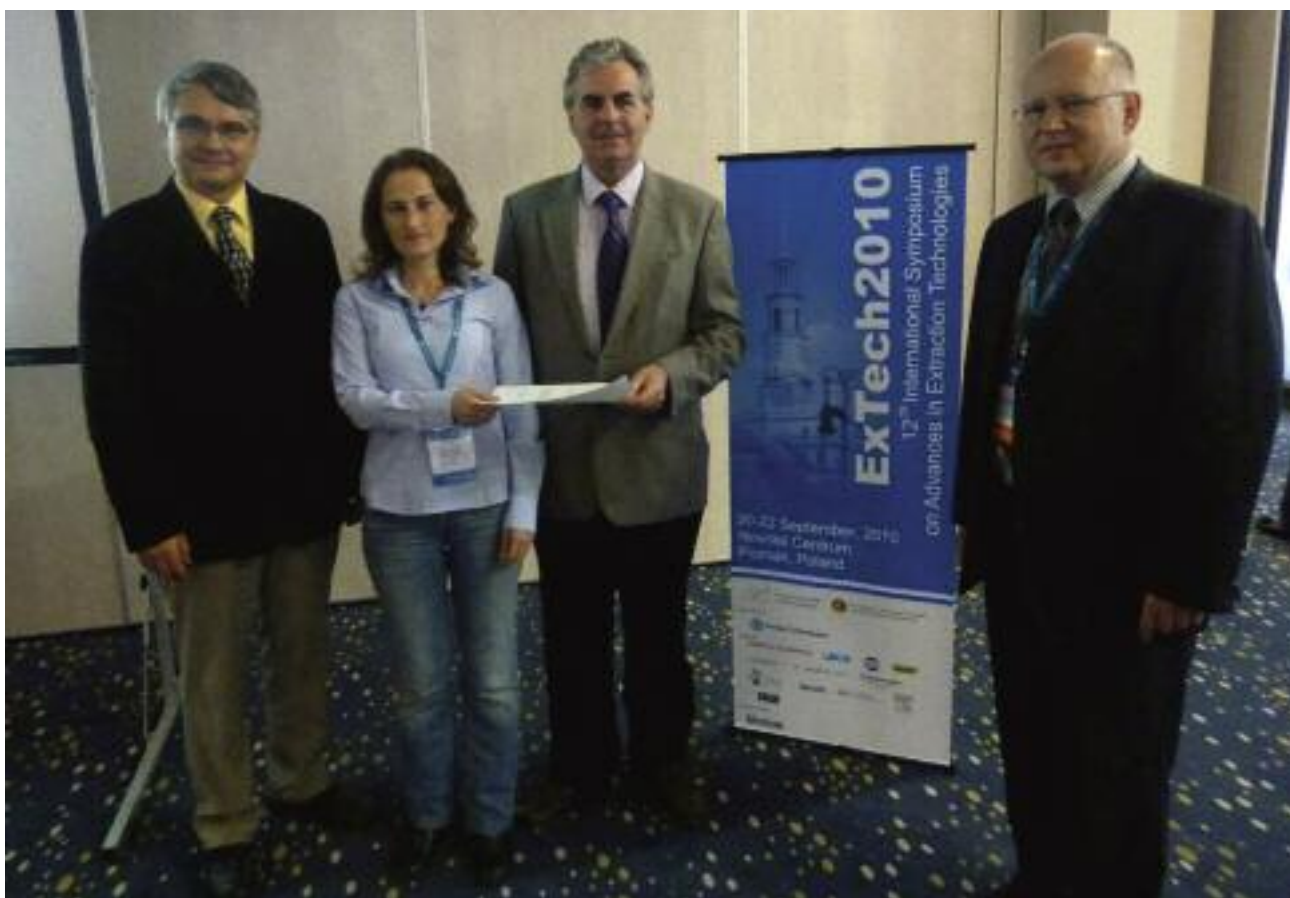
W czasie konferencji ExTech uczestnicy – mimo napiętego programu naukowego, referatów, dyskusji i wymiany poglądów – mieli czas na zwiedzenie miasta zażytkowymi tramwajami oraz zapoznanie się ze specjalnościami lokalnej kuchni i tradycji regionu w czasie obiadu konferencyjnego w Muzeum Narodowym Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie. Mamy – jako organizatorzy – nadzieję, że kontakty nawiązane przez uczestników w czasie konferencji i sama konferencja staną się inspiracją do ciekawych eksperymentów i zacieśnienia współpracy badawczej. Mamy także nadzieję, że organizacja międzynarodowej konferencji o ustalonej renomie przyczynia się do kształtowania dobrych opinii o naszym uniwersytecie.

prof. dr hab. Henryk Jeleń
dr inż. Małgorzata Majcher

Fot. Małgorzata Majcher

Wręczenie nagrody Sigma–Aldrich za najlepszy poster SPME; od lewej stoją: dr. Mark Robillard, Supelco; prof. Janusz Pawliszyn, University of Waterloo; dr Klaus Buckendahl, Sigma–Aldrich; Ali Aghakhani – laureat nagrody; prof. Henryk Jeleń, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

Fot. Małgorzata Majcher

Wręczenie nagrody za najlepszy poster konferencji ExTech 2010; od lewej stoją: prof. Janusz Pawliszyn, University of Waterloo; Ezel Boyaci z Izmir Institute of Technology – laureatka nagrody; prof. Graham Mills, Royal Society of Chemistry; prof. Henryk Jeleń, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

„GIS DAY” 2010 na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu

S iódma edycja obchodów Międzynarodowego Dnia Systemów Informacji Geograficznej „GIS Day” odbyła się 17 listopada 2010 roku. Impreza ma na celu przekazanie młodzieży szkolnej, studentom, pracownikom firm oraz innym osobom i organizacjom wiedzy o roli, jaką odgrywa w ich życiu geografia i Systemy Informacji Geograficznej (GIS).

Organizatorem obchodów była Katedra Melioracji, Kształtowania Środowiska i Geodezji, kierowana przez prof. dr. hab. Czesława Szafrańskiego. Przewodniczącym komitetu organizacyjnego tegorocznej edycji był dr inż. Adam Zydroń. Obchody otworzyła dziekan Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska, prof. dr hab. Jolanta Komisarek.

Program tegorocznych obchodów obejmował 10 referatów o wymienionych niżej tytułach oraz warsztaty z zastosowań programu ArcGIS.

- Zastosowanie oprogramowania Autodesk w inżynierii środowiska – Rafał Skrętny.
 - Numeryczny model terenu. Modelowanie powierzchni 3D na przykładzie składowiska odpadów i zbiornika retencyjnego.
 - Projektowanie drogowe. Zarys projektu drogi od koncepcji do dokumentacji.
 - Podziemne sieci rurowe. Projekt sieci kanalizacyjnej.
- Zastosowanie oprogramowania Autodesk w gospodarce przestrzennej BUDiKOM – Rafał Skrętny.
 - Projektowanie powierzchniowe na przykładzie parkingu.
 - Wizualizacja infrastruktury. Współpraca z Google Earth przy projektowaniu osiedla.
- Ocena potrzeb i priorytetów wdrażania ciągłości morfologicznej rzek na obszarach dorzeczy w kontekście wymagań osiągnięcia dobrego stanu i potencjału ekologicznego JCWP – BIPROWODMEL – Rafał Skrętny.

- GIS w urządzeniach mobilnych – Daniel Wołowik, ESRI Polska.
- GIS w sieci – Jacek Mandas, Imagis.
- Mapa numeryczna dla Ogrodu Dendrologicznego Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, Jacek Łakomy – Wydział Leśny Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, sekcja geomatyki – Koło Leśników.
- Rola informacji przestrzennej w procesie przygotowania i realizacji inwestycji liniowych na przykładzie autostrady A-2 – Tadeusz Danielewski, Zakład Usług Geodezyjno-Kartograficznych i Projektowych w Poznaniu.
- Wykorzystanie numerycznego modelu terenu dla potrzeb wyznaczania stref zagrożenia powodziowego – Mariusz Sojka, Katedra Melioracji, Kształtowania Środowiska i Geodezji.
- Warsztaty z zastosowania programu ArcGIS – dr Mariusz Sojka, Mariusz Kaczmarek, Koło Naukowe Gospodarki Przestrzennej, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska.

„GIS Day” był spotkaniem otwartym dla wszystkich zainteresowanych. Konferencja zgromadziła wielu słuchaczy (łącznie około 250 osób), w tym przede wszystkim studentów naszej uczelni, uczniów szkół średnich (Zespołu Szkół Geodezyjno-Drogowych im. R. Modrzejewskiego oraz Zespołu Szkół Technicznych im. Michała Drzymały w Poznaniu), członków Stowarzyszenia Geodetów Polskich, z presem oddziału wielkopolskiego – mgr. inż. Waldemarem Sztukiewiczem, firm projektowych oraz pracowników naukowych naszej uczelni.

Siódma edycja obchodów „GIS Day” oraz duże zainteresowanie tematyką seminariów świadczą o tym, że impreza ta wpisana się już na trwałe w kalendarz cyklicznych imprez uczelnianych.

dr inż. Adam Zydroń

Profesor dr hab. Jolanta Komisarek otwiera obchody „GIS Day” 2010

Prezentacja dr. inż. Mariusza Sojki

Uczestnicy „GIS Day” 2010 na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu

Członkinie Koła Naukowego Inżynierów Środowiska uczestniczące w organizacji obchodów „GIS Day” 2010

Fot. 4 x archiwium Andrzeja Zydronia

Wszyscy tworzymy GIS

Poznańscy studenci na Krajowej Konferencji Użytkowników Oprogramowania ESRI

Wszyscy tworzymy GIS – to hasło przewodnie dziewiątej Krajowej Konferencji Użytkowników Oprogramowania ESRI, która odbyła się w dniach od 30 listopada do 2 grudnia 2010 roku w Warszawie. W wydarzeniu uczestniczyli członkowie Sekcji Geomatycznej Koła Leśników Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu: Kamil Kondracki, Mariusz Kruk, Jacek Łakomy i Piotr Łechtański (sekcja podpisała oficjalne porozumienie o współpracy z firmą ESRI Polska). Celem konferencji była prezentacja rozwiązań GIS-owych, stosowanych w różnych gałęziach gospodarki, oraz wymiana doświadczeń między podmiotami wykorzystującymi te technologie. Organizatorzy przedstawili kierunki rozwoju wytwarzanego oprogramowania, poruszo-

no problemy, z którymi obecnie boryka się społeczność i określono zagadnienia, nad którymi programiści ESRI pracują najintensywniej. W sekcjach tematycznych nie zabrakło referatów o rozwoju i zastosowaniu GIS w leśnictwie (na przykład analiza zobrazowań satelitarnych w celu otrzymania informacji o stanie roślinności). Dzięki licznym konsultacjom członkowie sekcji wyjechali z Warszawy z kilkoma ciekawymi pomysłami, o których realizacji prawdopodobnie wkrótce będzie można się przekonać...

*Jacek Łakomy
student Wydziału Leśnego*

XIV POZNAŃSKI FESTIWAL

29–31 MARCA 2011

Fot. 7 x archiwum BPiWzP

Poznański Festiwal Nauki i Sztuki jest formą kontaktu środowiska akademickiego ze społeczeństwem, zachętą do współpracy, ciekawą ofertą edukacyjną, z której mogą skorzystać wszyscy chętni, niezależnie od wieku, profesji i indywidualnych zainteresowań.

Dzięki patronatowi Kolegium Rektorów Miasta Poznania oraz wsparciu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego festiwal jest także okazją do promocji szkół wyższych i ośrodków naukowych, a współdziałanie w jego przygotowaniu osób z różnych uczelni sprzyja współpracy i integracji całego środowiska akademickiego.

W ramach tegorocznej edycji festiwalu wszystkie uczelnie biorące udział przygotowały ponad 300 imprez. Uniwersytet Przyrodniczy zaprasza na 80 imprez popularyzujących naukę, przygotowanych przez kilkudziesięciu pracowników nauki i studentów.

Imprezy festiwalowe odbędą się w tym roku w 12 miejscach. Inauguracja festiwalu, dziewięć wykładów oraz sześć prezentacji kół naukowych, podobnie jak imprezy Uniwersytetu Medycznego, Akademii Muzycznej i Polskiej Akademii Nauk, odbędą się w budynku Polskiej Akademii Nauk przy ul. H. Wieniawskiego 17/19.

Na terenie naszej uczelni będziemy mogli wysłuchać wykładów, prezentacji i warsztatów w: budynku Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska, ul. Piątkowska 94; budynku Cieszkowskie Stare, ul. Wojska Polskiego 71 C; Kolegium Cieszkowskie Nowe, ul. Wojska Polskiego 71 C; Kolegium im. K. Gawęckiego, ul. Wołyńska 33; Kolegium Zembala, ul. Dąbrowskiego 159; Collegium Maximum, ul. Wojska Polskiego 28; budynku Wydziału Technologii Drewna, ul. Wojska Polskiego 38/42; budynku Katedry Mikrobiologii Ogólnej i Środowiska, ul. Szydlowska 50. Najciekawsze kolekcje Ogrodu Dendrologicznego będzie można zobaczyć w Ogrodzie Dendrologicznym Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, ul. Wojska Polskiego 71D, a techniki posługiwania się kijkami w trakcie marszu nauczymy się w Centrum Kultury Fizycznej, ul. Dojazd 7.

UCZELNIANE DNI FESTIWALOWE

- **29 MARCA**
 - Akademia Muzyczna im. Jana Paderewskiego
 - Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego
 - **Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu**
 - Polska Akademia Nauk
- **30 MARCA**
 - Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
 - Akademia Sztuk Pięknych w Poznaniu
- **31 MARCA**
 - Politechnika Poznańska
 - Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu
 - Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego

PROGRAM UNIwersYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU

NA XIV POZNAŃSKI FESTIWAL NAUKI I SZTUKI

29 MARCA 2011 ROKU

OŚRODEK NAUKI POLSKIEJ AKADEMII NAUK W POZNANIU

ul. Wieniawskiego 17/19

WYKŁADY – SALA 312

□ 10.05–10.35

JAK SIĘ ODŻYWIĆ, ABY BYĆ ZDROWYM, PIĘKNYM I MĄDRYM
dr inż. Joanna Bajerska – Zakład Dietetyki, Katedra Higieny Żywności Człowieka, Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu

NAUKI I SZTUKI

- 10.40–11.10
MAGICZNA MOC ZIOŁ
dr inż. Barbara Frąszczak – Katedra Warzywnictwa, Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
- 11.20–11.50
ROŚLINY ALARMUJĄ
prof. dr hab. Janina Zbierska, dr inż. Klaudia Borowiak – Katedra Ekologii i Ochrony Środowiska, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska
- 12.00–12.30
DO CZEGO POTRZEBNE SĄ NAM „NOWE SZARE KOMÓRKI”?
dr Joanna Śliwowska – Instytut Zoologii / Zakład Histologii i Embriologii Zwierząt, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt
- 12.40–13.10
POKAŻ MI SWÓJ JĘZYK, A... POWIEM CI, CO ZJADASZ!?
dr hab. Hanna Jackowiak, prof. nadzw. – Instytut Zoologii / Zakład Histologii i Embriologii Zwierząt, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt
- 13.20–13.50
FILTRATORZY W ŚWIECIE ZWIERZĄT
mgr Kinga Skieresz-Szewczyk – Instytut Zoologii/Zakład Histologii i Embriologii Zwierząt, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt
- 14.00–14.30
ROŚLINY? TEŻ *IN VITRO*?
dr hab. Jan Kubiś – Katedra Fizjologii Roślin, Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu

SALA DUŻA WYKŁADY

- 11.10–11.50
BIOTECHNOLOGICZNE PROBLEMY KSENOTRANSPLANTACJI
prof. dr hab. Ryszard Słomski – Katedra Biochemii i Biotechnologii, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii
- 14.00–14.30
ŻYWNOŚĆ BIOAKTYWNA CZYNI CUDA
dr inż. Anna Sip – Katedra Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności, Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu

HOL GŁÓWNY

STOISKA INTERAKTYWNE

- 9.00–15.00
WYBRANE ASPEKTY ZAPŁODNIENIA *IN VITRO* U ZWIERZĄT
Grzegorz Kierzenka, Jędrzej Smentek, Wojciech Nawrocki, Wojciech Wietrzyński, Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt + Koło Naukowe Studentów Biotechnologii „OPERON”
- 9.00–15.00
ELEKTROFOREZA W MYDELNICZCE
Aleksandra Białas, Magdalena Perczyńska, Aneta Bartłomiejczak, Jacek Wróblewski – Koło Naukowe Studentów Biotechnologii „OPERON”
- 9.00–15.00
MIKROKAPSULKOWANIE
Filip Porzucek, Michał Koczorowski, Natalia Ogiba, Michał Lach, Magdalena Giertych – Koło Naukowe Studentów Biotechnologii „OPERON”

- 9.00–15.00
NA TROPIE...
Ewa Bauman, Anna Bartkowiak, Jagoda Czarnecka, Urszula Czebreszuk, Sylwia Głazowska, Marta Głodkowska, Anna Stroynowska, Tomasz Wróbel – Sekcja medyczna mAb, Koło Naukowe Studentów Biotechnologii „OPERON”
- 9.00–15.00
OSAD CZYNNY, CZYLI KTO OCZYSZCZA NASZE ŚCIEKI
Leszek Broniarek, Małgorzata Kliman, Tomasz Bochiński, Filip Tarachowicz, Mateusz Hoppe, Magdalena Giertych – Koło Naukowe Studentów Biotechnologii „OPERON”
- 9.00–15.00
STACJA PALIW W TWOJEJ KUCHNI – DOMOWE SPOSOBY OTRZYMYWANIA CZYSTEGO PALIWA BIODIESEL
Mateusz Hoppe, Aleksandra Perz, Ewa Sroka, Filip Wolski, Jacek Wróblewski – Koło Naukowe Studentów Biotechnologii „OPERON” – Katedra Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności

UNIwersytet Przyrodniczy W POZNANIU BUDYNEK WYDZIAŁU MELIORACJI I INŻYNIERII ŚRODOWISKA UL. PIĄTKOWSKA 94

SALA 111

- 9.15–10.00
CZY WARTO PATRZEĆ POD NOGI? – KILKA SŁÓW O PODŁOŻU BUDOWLANYM
mgr inż. Katarzyna Stefaniak, dr Jędrzej Wierzbicki – Katedra Geotechniki, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska
- 10.15–11.00
ZASTOSOWANIE TELEDETEKCJI SATELITARNEJ W BADANIACH ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
dr inż. Mariusz Sojka – Zakład Hydrologii i Zasobów Wodnych, Katedra Melioracji, Kształtowania Środowiska i Geodezji, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska
- 11.00–11.30
WPLYW WÓD KOPALNIANYCH Z KOPALNI ODKRYWKOWEJ WĘGLA BRUNATNEGO NA JAKOŚĆ WÓD RZECZNYCH – FAKTY I MITY
dr inż. Ryszard Staniszewski, dr hab. Jean B. Diatta, mgr inż. Barbara Andrzejewska – Katedra Ekologii i Ochrony Środowiska, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska
- 11.30–12.00
ROLNICTWO EKOLOGICZNE – MAGIA, FILOZOFIA CZY SPOSÓB NA ŻYCIE?
dr inż. Jerzy Kupiec – Katedra Ekologii i Ochrony Środowiska, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska
- 12.00–12.30
ROŚLINY MIĘSOŻERNE – ZIELONI KILERZY
dr inż. Szymon Jusik – Katedra Ekologii i Ochrony Środowiska, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska

XIV POZNAŃSKI FESTIWAL

29–31 MARCA 2011

SALA 219

PREZENTACJE

- 9.00–10.00

10.00–11.00

12.00–13.00

WYKORZYSTANIE ENERGII GEOTERMALNEJ NISKOTEMPERATUROWEJ – POMPY CIEPŁA

dr Roman Schefke, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska
– Centrum Odnawialnych Źródeł Energii

SALA ĆWICZEŃ KATEDRY METEOROLOGII

PREZENTACJE

- 10.00–10.45

10.50–11.35

WSPÓŁCZESNA METEOROLOGIA W OBLICZU GLOBALNYCH ZMIAN KLIMATU

mgr Maria Michalak, mgr inż. Tomasz Serba, mgr inż. Paweł Siedlecki, mgr inż. Alina Danielewska, mgr inż. Marcin Baran, mgr inż. Jędrzej Nyckowski, mgr inż. Natalia Konieczna, mgr inż. Karolina Sakowska, mgr inż. Bogna Uździcka – Katedra Meteorologii, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska

KOLEGIUM CIESZKOWSKICH (STARE)

UL. WOJSKA POLSKIEGO 71 C

SALA NA PARTERZE

- 9.00–9.45

JAK OPISYWANO I JAK OPISUJE SIĘ DRZEWOSTANY W URZĄDZANIU LASU?

dr hab. Roman Jaszczak – Zakład Urządzania Lasu, Katedra Urządzania Lasu, Wydział Leśny

- 9.50–10.35

MONITORING LASÓW W POLSCE

dr hab. Roman Jaszczak – Zakład Urządzania Lasu, Katedra Urządzania Lasu, Wydział Leśny

- 10.40–11.25

LASY I GOSPODARKA LEŚNA NA OBSZARZE AGLOMERACJI POZNAŃSKIEJ

dr hab. Roman Jaszczak – Zakład Urządzania Lasu, Katedra Urządzania Lasu, Wydział Leśny

SALA NA I PIĘTRZE

- 9.00–9.45

OBCE GATUNKI DRZEW I KRZEWÓW W LASACH – DOBRODZIEJSTWO CZY ZAGROŻENIE DLA POLSKIEJ PRZYRODY?

dr hab. Władysław Danielewicz – Katedra Przyrodniczych Podstaw Leśnictwa, Wydział Leśny

- 9.50–10.35

OPIEŃKI – SMACZNY GRZYB JADALNY CZY ZABÓJCA DRZEW?

dr hab. Piotr Łakomy, prof. nadzw. – Katedra Fitopatologii Leśnej, Wydział Leśny

SALA 126, I PIĘTRO

- 9.00–9.30

9.30–10.00

10.00–10.30

OWADY – WROGOWIE CZY SPRZYMIERZEŃCY?

dr inż. Andrzej Łabędzki – Katedra Fitopatologii Leśnej, Wydział Leśny

SALA ĆWICZEŃ KATEDRY BOTANIKI

- 15.00–17.00

WYPRAWA DO WNEŹRZA ROŚLIN, CZYLI SOLARNA FABRYKA ŻYWNOŚCI

dr Magdalena Janyszek – Katedra Botaniki, Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu

- 17.00–19.00

GLONY JAKO GRUPA EKOLOGICZNA – ĆWICZENIA Z WYKORZYSTANIEM TECHNIK MIKROSKOPOWYCH

dr Sofia Celewicz-Gołdyn – Katedra Botaniki, Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu

OGRÓD DENDROLOGICZNY WYDZIAŁU LEŚNEGO UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU ORAZ WYDZIAŁOWA PRACOWNIA SIP I FOTOGRAMETRII

UL. WOJSKA POLSKIEGO 71 E

- 10.40–11.25

SKANOWANIE PRZESTRZENI LASEREM

dr inż. Paweł Strzeliński – Zakład Urządzania Lasu, Katedra Urządzania Lasu, Wydział Leśny

NAUKI I SZTUKI

BUDYNEK KOLEGIUM CIESZKOWSKICH (NOWE) UL. WOJSKA POLSKIEGO 71 B

SALA ĆWICZENIOWA I LABORATORIUM HISTOLOGICZNE ZAKŁADU, I PIĘTRO

- 9.00–10.00
- 10.00–11.00
- 11.00–12.00
- 12.00–13.00
- 13.00–14.00

JAK WYKONAĆ PREPARAT MIKROSKOPOWY, CZYLI Tajemnice Kuchni Histologicznej

dr hab. Hanna Jackowiak, prof. nadzw., mgr Joanna Trzcielińska-Lorych, mgr Kinga Skieresz-Szewczyk, mgr Ewelina Prozorowska – Zakład Histologii i Embriologii Zwierząt w Instytucie Zoologii, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt

KOLEGIUM GAWĘCKIEGO UL. WOŁYŃSKA 33

SALA WYKŁADOWA

- 10.00–10.45

ZWIERZĘ Z PROBÓWKI – CZY TO MOŻLIWE?

dr hab. Dorota Cieślak, prof. nadzw., dr inż. Jarosław Sosnowski, dr inż. Ewelina Warzych-Plejer, mgr Piotr Pawlak, mgr Maciej Orsztynowicz, Kamila Polley – Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt

- 11.00–11.45

KROWA JAKO BIOREAKTOR

dr hab. Adam Cieślak, dr hab. Małgorzata Szumacher-Strabel, prof. nadzw., dr Emilia Pers-Kamczyc, mgr Paweł Zmora, Anna Biłska, Marcin Hejdysz, Barbara Nowak, Łukasz Dylewski, Dominika Galus, Agnieszka Woźniak – RUMEN PULS, Katedra Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej; Koło Naukowe Zootechników i Biologów, Sekcja Żywienia Zwierząt Przeżuwających i Mikrobiologii Przewodu Pokarmowego, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt

SALA 08

- I gr. – 11.00–12.30
- II gr. – 13.00–14.30

ZWIERZĘ Z PROBÓWKI – CZY TO MOŻLIWE?

dr hab. Dorota Cieślak, prof. nadzw., dr inż. Jarosław Sosnowski, dr inż. Ewelina Warzych-Plejer, mgr Piotr Pawlak, mgr Maciej Orsztynowicz, Kamila Polley – Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt

SALA 015

- 12.00–12.45
- 12.45–13.30

KROWA JAKO BIOREAKTOR

dr hab. Adam Cieślak, dr hab. Małgorzata Szumacher-Strabel, prof. nadzw., dr Emilia Pers-Kamczyc, mgr Paweł Zmora, Anna Biłska, Marcin Hejdysz, Barbara Nowak, Łukasz Dylewski, Dominika Galus, Agnieszka Woźniak – RUMEN PULS, Katedra Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej; Koło Naukowe Zootechników i Biologów, Sekcja Żywienia Zwierząt Przeżuwających i Mikrobiologii Przewodu Pokarmowego, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt

PRACOWNIA KOMPUTEROWA

- 12.00–12.45

BUDUJEMY KOMPUTER

dr inż. Wojciech Piotr Perz, mgr inż. Daniel Stanisławski – Wydziałowa Pracownia Komputerowa, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt

KOLEGIUM ZEMBALA UL. DĄBROWSKIEGO 159

SALA 17

PREZENTACJE

- 11.00–11.45

JAK PRZEDŁUŻYĆ ŻYCIE KWIATÓW?

dr inż. Beata Janowska – Katedra Roślin Ozdobnych, Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu

COLLEGIUM MAXIMUM UL. WOJSKA POLSKIEGO 28

SALA A

WARSZTATY METODYCZNE Z PREZENTACJĄ MULTIMEDIALNĄ

JĘZYK NIEMIECKI

- 9.00–9.15

NAJWAŻNIEJSZE TŁUSZCZE W DIECIE CZŁOWIEKA

Ewa Balczak, Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu, pod kierunkiem mgr Anny Komosy

JĘZYK ROSYJSKI

- 9.15–9.30

DZIKIE KOTY REJONU AMURU

Andrzej Daszkiewicz, Wydział Rolnictwa i Biotechnologii, pod kierunkiem mgr Marii Fenrich

JĘZYK ANGIELSKI

- 9.30–9.45

ZIELONA INFRASTRUKTURA

Katarzyna Misiótek, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska, pod kierunkiem mgr Anny Binczarowskiej

JĘZYK FRANCUSKI

- 9.45–10.00

WINNICA I PRODUKCJA WINA

Katarzyna Klawitter, Michał Rożek, Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu

XIV POZNAŃSKI FESTIWAL

29–31 MARCA 2011

Wojciech Nawrocki, Wojciech Wietrzyński, Monika Roszkowska, Marta Kozieł, Kamila Nowak, Wydział Rolnictwa i Biotechnologii Konrad Bałacki, Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu Alicja Pieprzyk, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska, pod kierunkiem mgr Anny Łuczakowskiej

POKAZ

□ 10.15–11.00

PEJZAŻE ŚWIATŁEM MALOWANE

dr Wojciech Pukacki, dr Małgorzata Grottel – Katedra Fizyki, Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu

SALA 260

WARSZTATY METODYCZNE Z PREZENTACJĄ MULTIMEDIALNĄ

JĘZYK NIEMIECKI

□ 10.00–10.15

ZADŁUŻENIE POLAKÓW – DLACZEGO LUDZIE BIORĄ?

Monika Nowak, Anna Matuszewska, Wydział Ekonomiczno-Społeczny, pod kierunkiem mgr Wiesławy Banaszak

□ 10.15–10.30

JOGURT

Katarzyna Zaborowicz, Małgorzata Świniarska, Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu, pod kierunkiem mgr Wiesławy Banaszak

□ 10.30–10.45

BAKTERIE MLEKOWE

Anna Drozdowska, Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu, pod kierunkiem mgr Wiesławy Banaszak

□ 10.45–11.00

PRZESTRZEGANIE DIETY

Joanna Czyż, Paulina Gatniejewska, Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu, pod kierunkiem mgr Wiesławy Banaszak

□ 11.00–11.15

ŚWIĘTA LUDOWE W MOJEJ MIEJSCOWOŚCI

Marzena Patan, Katarzyna Strzywińska, Wydział Leśny, pod kierunkiem mgr Marii Piosik

□ 11.15–11.30

OGRODY; OGRÓD UŻYTKOWY

Marta Migaj, Aleksandra Kliber, Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, pod kierunkiem mgr Anny Komosy

□ 11.30–11.45

OGRÓD JAPOŃSKI

Julianna Maciejewska, Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, pod kierunkiem mgr Anny Komosy

□ 11.45–12.00

ZWIERZĘTA LEŚNE

Barbara Sadłoi, Ilona Szczęsnulewicz, Wydział Leśny, pod kierunkiem mgr Moniki Szaban

□ 12.00–12.15

WYBRANE GATUNKI CHRONIONE ZWIERZĄT W POLSCE

Kamil Tomaszuk, Wydział Biologii i Hodowli Zwierząt, pod kierunkiem mgr Barbary Szydło

□ 12.30–12.45

MITY I FAKTY O ODCHUDZANIU

Paulina Leśniewska, Marlena Szyszkowska, Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu, pod kierunkiem mgr Barbary Szydło

JĘZYK ROSYJSKI

□ 12.45–13.00

SYSTEM KSZTAŁCENIA W ROSJI

Sandra Budna, Wydział Ekonomiczno-Społeczny, pod kierunkiem mgr Marii Fenrich

□ 13.00–13.15

KONIE

Ewa Borek, Wydział Biologii i Hodowli Zwierząt, pod kierunkiem mgr Marii Fenrich

□ 13.15–13.30

MOSKWA – MIASTO PAŃSTWO

Kinga Kędziora, Lidia Krotofil, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska, pod kierunkiem mgr Marii Fenrich

SALA 263

WARSZTATY METODYCZNE Z PREZENTACJĄ MULTIMEDIALNĄ

JĘZYK ANGIELSKI

□ 10.00–10.15

MOJE HOBBY – FOTOGRAFIA CYFROWA

Dominika Jankowiak, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt, pod kierunkiem mgr Jadwigi Ziembkowskiej

□ 10.15–10.30

ZAPORA TRZECH PRZEŁOMÓW W CHINACH

Maciej Keler, Artur Kargulewicz, Konrad Długosz, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska, pod kierunkiem mgr Ewy Janickiej-Thomas

□ 10.30–10.45

GALERIA NAJSŁYNNIEJSZYCH URBANISTÓW

Monika Grala, Anna Wizła, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska, pod kierunkiem mgr Barbary Berek

□ 10.45–11.00

EKOLOGICZNE BUDYNKI

Monika Mendel, Joanna Łogasz, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska, pod kierunkiem mgr Anny Binczarowskiej

□ 11.00–11.15

OGRODY JAPOŃSKIE

Marta Romo, Dominika Dymek, Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, pod kierunkiem mgr Anny Binczarowskiej

□ 11.15–11.30

GOLCE

Mateusz Hoppe, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii, pod kierunkiem mgr Aliny Nurczyk

□ 11.30–11.45

DŹWIĘK W BIOTECHNOLOGII

Leszek Broniarek, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii, pod kierunkiem mgr Aliny Nurczyk

□ 11.45–12.00

ROŚLINY OZDOBNE – NOWE ODMIANY

Marta Rzańska, Mateusz Kapelczak, Wydział Ogrodnictwa

NAUKI I SZTUKI

i Architektury Krajobrazu, pod kierunkiem mgr Anny Binczarowskiej

- 12.15–12.30
MIKRO RNA W KANCEROGENEZIE
Agata Stachowiak, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii,
pod kierunkiem mgr Aliny Nurczyk
- 12.30–12.45
IN VITRO
Hanna Nowakowska, Wydział Rolnictwa i Biotechnologii,
pod kierunkiem mgr Aliny Nurczyk
- 12.45–13.00
BIOLOGIA MIŁOŚCI
Żaneta Grobarek, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt,
pod kierunkiem mgr Aliny Nurczyk
- 13.00–13.15
DOMY PRZYJAZNE ŚRODOWISKU
Paulina Rzeszutek, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska,
pod kierunkiem mgr Ewy Janickiej-Thomas
- 13.15–13.30
BANKOWOŚĆ ELEKTRONICZNA
Anna Krzyżanowska, Wydział Ekonomiczno-Społeczny,
pod kierunkiem mgr Danuty Świt
- 13.30–13.45
GIEŁDA PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH
Krzysztof Iciek, Wydział Ekonomiczno-Społeczny,
pod kierunkiem mgr Danuty Świt
- 13.45–14.00
ALTERNATYWNE ŹRÓDŁA ENERGII
Bartosz Ciorga, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii,
pod kierunkiem mgr Danuty Świt
- 14.00–14.15
WSZYSTKO O MAKARONIE
Maria Bigos, Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu,
pod kierunkiem mgr Danuty Świt

HOL

WYSTAWA

- 9.00–17.00
**MAKRO- I MIKROŚWIAT SIECI NACZYŃ
KRWIONOŚNYCH**
dr hab. Hanna Jackowiak, prof. nadzw., prof. dr hab. Szymon
Godynicki – Zakład Histologii i Embriologii Zwierząt, Wydział
Hodowli i Biologii Zwierząt

**BUDYNEK WYDZIAŁU
TECHNOLOGII DREWNA
UL. WOJSKA POLSKIEGO 38/42**

SALA 136, I PIĘTRO

- 9.00–10.00
KLEJE W BUDOWNICTWIE
dr inż. Tomasz Krystofiak, dr inż. Barbara Lis – Katedra Klejenia
i Uszlachetniania Drewna, Wydział Technologii Drewna

SALA 430

PREZENTACJE

- 10.00–11.00
**PRODUKCJA TRADYCYJNYCH I ARTYSTYCZNYCH
DREWNIANYCH MATERIAŁÓW PODŁOGOWYCH**
prof. dr hab. Ginter J. Hruzik, dr inż. Viktor Gotych, dr inż. Marek
Wieruszewski – Katedra Mechanicznej Technologii Drewna,
Wydział Technologii Drewna

HALA NR 8

- 10.00–11.00, 12.00–13.00
MATERIAŁY DREWNOPOCHODNE WOKÓŁ NAS
dr inż. Dorota Dukarska, dr Dorota Dziurka, dr inż. Radosław
Mirski – Katedra Tworzyw Drzewnych, Wydział Technologii
Drewna

**BUDYNEK KATEDRY
MIKROBIOLOGII OGÓLNEJ
I ŚRODOWISKOWEJ
UL. SZYDŁOWSKA 50**

SALA ĆWICZENIOWA, I PIĘTRO

- 10.00–13.00
OBEJRZEĆ TO, CO NIEWIDZIALNE
dr Justyna Klama, dr Agnieszka Wolna-Maruwka, dr Agnieszka
Mocek-Płóćiniak – Katedra Mikrobiologii Ogólnej
i Środowiskowej, Wydział Rolnictwa i Bioinżynierii

**CENTRUM KULTURY FIZYCZNEJ
UL. DOJAZD 7**

- 17.00–19.00
POWER NORDIC WALKING
mgr Maria Grzeško, mgr Marian Łyszczak, Centrum Kultury
Fizycznej
- 20.30
SPINNING MARATON
mgr Karolina Dopierała – Centrum Kultury Fizycznej

**OGRÓD DENDROLOGICZNY
UNIwersytetu Przyrodniczego
W POZNANIU
UL. WOJSKA POLSKIEGO 71 D**

WYCIECZKA

- 11.00–12.00,
13.00–14.00
**OGRÓD DENDROLOGICZNY UNIwersytetu
PRZYRODNICZEGO W POZNANIU**
dr inż. Tomasz Maliński – Katedra Przyrodniczych Podstaw
Leśnictwa, Wydział Leśny, start wycieczki od ul. Niestachowskiej

Szczegółowe informacje dotyczące całego festiwalu znajdują się na
stronie internetowej www.up.poznan.pl (dostęp 28.01.2011).

dr inż. Urszula Mojsiej

Laureaci Uczelnianej Sesji Kół Naukowych

Laureaci Uczelnianej Sesji Kół Naukowych 7 czerwca 2010 roku zostali zaproszeni do reprezentacyjnej Sali Senatu w Collegium Maximum, by z rąk JM rektora, prof. dr. hab. Grzegorza Skrzypczaka i prorektora do spraw studiów, prof. dr. hab. Moniki Kozłowskiej, a także w obecności pełnomocnika rektora ds. kół naukowych, dr. hab. Hieronima Frąckowiaka, odebrać pamiątkowe dyplomy i nagrody.

Sesja kół naukowych odbyła się 11 maja 2010 roku w Ośrodku Naukowo-Dydaktycznym w Zielonce, zgłoszono wówczas 21 referatów,

w tym dwa poza konkursem, z Francji (wymiana Erasmus) oraz 13 prac posterowych. Jury przydzieliło nagrody w trzech sekcjach: przyrodniczej, nauki pozostałe oraz posterowej.

Warto w tym miejscu wspomnieć, że nasza studentka – Magdalena Fryziel z Koła Naukowego Technologów Drewna – zdobyła pierwsze miejsce na 51 Międzynarodowej Konferencji Naukowej Studentów w Zwoleniu na Słowacji, którą zorganizowano 6 maja 2010 roku. Opiekunem koła naukowego jest dr inż. Grzegorz Cofta, a opiekunem sekcji – dr inż. Barbara Lis. (es)

Fot. Ewa Strycka

Laureaci z opiekunami naukowymi oraz JM rektorem, prof. dr. hab. Grzegorzem Skrzypczakiem i prorektora ds. studiów, prof. dr. hab. Moniką Kozłowską

Powołania dla członków Rady Narodowego Centrum Naukowego

W dniu 15 grudnia 2010 roku Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego wręczyła powołania członkom Rady Narodowego Centrum Nauki. Tego samego dnia Rada się ukonstytuowała i wybrała przewodniczącego, którym został prof. Michał Karoński, matematyk z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Rada Narodowego Centrum Naukowego działa w trzech komisjach obejmujących nauki: humanistyczne i społeczne; ścisłe i inżynierskie oraz o życiu. Środowisko naukowe Poznania reprezentowane jest w niej przez trzy osoby, obok prof. Karońskiego w jej skład wchodzi prof. Jacek Błazewicz (informatyk z Politechniki Poznańskiej) i prof. Krzysztof W. Nowak z Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt naszego uniwersytetu.

Zachęcamy do odwiedzania strony Narodowego Centrum Naukowego, na której pojawiają się bieżące informacje: www.ncn.gov.pl (dość: 24.01.2011).

Biuro Promocji i Współpracy z Praktyką

Wystawy, targi książki

Działalność wydawnictwa jesienią 2010 roku

Kolejna wystawa książek polskich wydawców akademickich odbyła się we wrześniu 2010 roku w Londynie. Zaprezentowane publikacje zostały przekazane Polskiemu Uniwersytetowi na Obczyźnie (PUNO), na ręce rektora, prof. Wojciecha Falkowskiego. Przygotowując wystawę, skierowaliśmy prośbę do prezydenta Ryszarda Kaczorowskiego o objęcie patronatu i otwarcie imprezy. Propozycja została z radością przyjęta. Niestety, zabrakło i Jego, i ks. prof. Ryszarda Rumianka, rektora Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, wielkiego przyjaciela wydawców, współorganizatora kilku ostatnich wystaw zagranicznych. Mogliśmy uczcić ich pamięć, uczestnicząc w specjalnej mszy świętej odprawionej w polskim kościele pw. św. Andrzeja Boboli w Londynie w intencji ofiar katastrofy smoleńskiej.

Fot. Ewa Strycka

Na XIV Poznańskich Dniach Książki Naukowej (październik 2010) nasze wydawnictwo odebrało dwa wyróżnienia

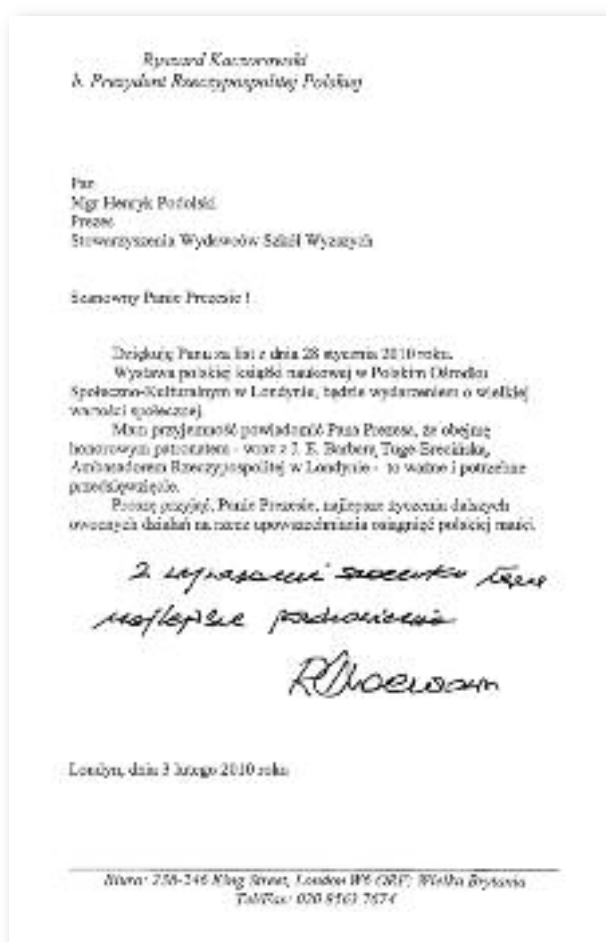
Wystawa odbyła się w miejscu szczególnym dla Polaków – Ognisku Polskim – historycznej siedzibie Rządu Polskiego na Uchodźstwie przy Exhibition Road; otworzyła ją Barbara Tuge-Erećńska, ambasador RP Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii. Szczególnie wzruszające było spotkanie z najstarszymi przedstawicielami emigracji polskiej w Londynie.

*

Czternaste Poznańskie Dni Książki Naukowej – targi książki organizowane przez Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza pod patronatem rektora tej uczelni – od dwóch lat odbywają się znów w gmachu Collegium Maius i jest to doskonałe miejsce do prezentacji książek wydawców przede wszystkim akademickich i naukowych z całej Polski. Nasze wydawnictwo bierze udział w tej imprezie od początku jej istnienia. Na towarzyszących targach konkursach na najlepszy podręcznik i pracę naukową dwie nasze książki zostały wyróżnione (o czym pisaliśmy w numerze 9-10/2010 „Więści Akademickich” – przyp. red.).

*

Czternaste Targi Książki w Krakowie to obecnie najważniejsze wydarzenie branży wydawniczo-księgarskiej w Polsce. Padł kolejny rekord odwiedzących – było ich w tym roku ponad 31 tysięcy (o 5 tysięcy więcej niż w roku 2009). By znaleźć się w gronie ponad 450 wystawców, trzeba było zgłosić się parę miesięcy wcześniej. Atrakcyjność tej imprezy wiąże się m.in. z możliwością spotkania z gośćmi, autorami (było ich około 400), ludźmi kultury, artystami, politykami. Wiele osób zastanawia się nad fenomenem tych targów – długie kolejki do kas, tłumy przesuwane się wolno od stoiska do stoiska, cierpliwie oczekujące na ulubionych autorów, obecność, zwłaszcza w sobotę i niedzielę, całych rodzin, często z małymi dziećmi. Dla wydawców obsługujących stoiska to dni bardzo wyczerpanej pracy, ale i ogromnej satysfakcji.

List od śp. Ryszarda Kaczorowskiego, byłego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, do prezesa Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych; prezydent miał być jednym z honorowych patronów wystawy polskiej książki naukowej, która odbyła się w Londynie we wrześniu 2010 roku

Wydawcy akademicy, po kilku latach starań, mają swoją aleję – Salon Wydawców Szkół Wyższych – umiejscowioną zaraz po największych wydawnictwach. Uczestnicząc w targach krakowskich już prawie 10 lat, nasze wydawnictwo zyskało sobie już wiernych czytelników szukających nowości. Ale i książki z poprzednich lat cieszą się powodzeniem. Po targach odnotowujemy zawsze znaczący wzrost sprzedaży wysyłkowej, ostatnio głównie przez Internet.

Nowości wydawnicze. Słowniki, leksykony

Na początku lutego ukazał się jeden z najdłużej przygotowywanych tytułów: *Polsko-angielski słownik hodowli i biologii zwierząt* pod redakcją Piotra Gronka. Autorzy: Anna Binczarowska, Lech Fandrejewski,

XIV Poznańskie Dni Książki Naukowej; od prawej stoją: prof. dr hab. Piotr Ilnicki; prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą, prof. dr hab. Jan Pikul; kierownik Działu Wydawnictw naszej uczelni, mgr Anna Zielińska-Krybus i redaktor Maria Moczek

Fot. Dorota Kielak

Wystawa polskich książek akademickich w Londynie (wrzesień 2010); od prawej stoją: pierwszy sekretarz Ambasady RP ds. nauki i oświaty, Emil Pietras; ambasador Barbara Tuge-Erecińska; rektor Polskiego Uniwersytetu na Obczyźnie, prof. Wojciech Falkowski; rektor Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, prof. Henryk Skorowski oraz prezes Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych, Henryk Podolski

Piotr Groniek, Hanna Jackowiak, Zygmunt Pejsak, Ryszard Słomski, Tomasz Strabel, Marlena Szalata i Sylwia Ufnalska reprezentują nie tylko naszą uczelnię, ale także Akademię Wychowania Fizycznego w Poznaniu, Polską Akademię Nauk (Jabłonna), Państwowy Instytut Weterynarii w Puławach oraz EASE Council. Słownik zawiera około 25 tysięcy haseł z wielu dziedzin, opracowywanych i aktualizowanych w ciągu kilku lat. Grono ośmiu recenzentów oceniało zawartość merytoryczną i poprawność językową haseł.

Niebawem zostanie wydrukowana kolejna pozycja – *Zootechniczny niezbędnik terminologiczny* Henryka Pawlaka i Mariana Lipińskiego.

Z zakresu ogrodnictwa mamy dwa tytuły: *Słownik terminów z fizjologii roślin angielsko-polski i polsko-angielski* Barbary Polityckiej, a także wydany w ubiegłym roku *Podręczny słownik polsko-angielski i angielsko-polski dla ogrodników* Barbary Polityckiej (i pod jej redakcją) oraz Tadeusza Baranowskiego, Joanny Krause i Marka Jerzego.

Obecnie trwają prace nad kolejnym tytułem, przeznaczonym dla leśników. Profesor Ryszard Miś (redaktor naukowy) oraz Grzegorz Rączka i Agata Woźniak przygotowują *Leksykon terminologii leśnictwa z zakresu zarządzania lasu* w wersji angielsko-polskiej i polsko-angielskiej.

Mamy nadzieję, że na tym nie koniec. Chcielibyśmy stworzyć całą serię słowników i leksykonów z wielu dziedzin nauk przyrodniczych reprezentowanych na naszej uczelni. Wierzymy, że takie właśnie specjalistyczne publikacje są poszukiwane i wśród studentów, i praktyków posługujących się coraz powszechniej językiem angielskim w życiu zawodowym.

Podręczniki i skrypty

- ❑ Marian Lipiński, *Bioinżynieria produkcji mleka surowego*
- ❑ *Towaroznawstwo wybranych produktów spożywczych. Przewodnik do ćwiczeń* pod redakcją Ewy Flaczyk i Józefa Korczaka
- ❑ Olga Stefko, *Biznesplan w przedsiębiorstwach ogrodniczych i agrobiznesie*.

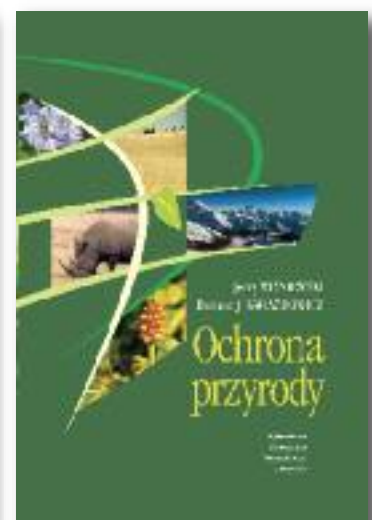
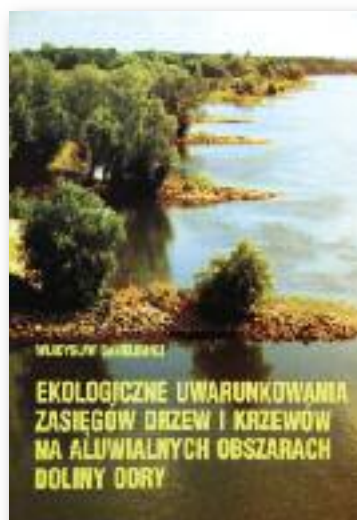
mgr Anna Zielińska-Krybus

Wyróżnienia dla naszych książek

Na zebraniu plenarnym Wydziału Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych Polskiej Akademii Nauk, które odbyło się 25 października 2010 roku, na wniosek Komisji Nagród Wydziału podjęto uchwałę o przyznaniu w roku 2010 następujących nagród naukowych i wyróżnień:

- ❑ Nagrodę im. Michała Oczapowskiego otrzymał autor książki *Ekologiczne uwarunkowania zasięgów drzew i krzewów na aluwialnych obszarach Doliny Odry*: dr hab. Władysław Danielewicz
- ❑ dyplomy im. Michała Oczapowskiego otrzymali autorzy książki: *Ochrona przyrody*: prof. dr hab. Jerzy Wiśniewski i dr hab. Dariusz J. Gwiazdowicz (z rekomendacji Komitetu Nauk Leśnych Polskiej Akademii Nauk).

Obie książki zostały opublikowane nakładem naszego uczelnianego wydawnictwa. (es)

Prezentacja najnowszego na świecie naziemnego skanera laserowego

W wrześniu 2007 roku Katedra Urządzania Lasu zakupiła, jako pierwszą jednostkę w Polsce, naziemny skaner laserowy – FARO LS HE880. Technologia wykorzystywana przez to urządzenie daje m.in. możliwość bardzo szybkiego zobrazowania przestrzeni (w tym skanery – w promieniu 76 m) w trójwymiarze, z możliwością tworzenia modeli typu CAD. Wydawało się, że kupując tego typu sprzęt, będziemy przez kilka lat dysponowali najnowocześniejszą na świecie technologią. Jednak w branży IT trzy lata to często odpowiednik trzech generacji. Nic więc dziwnego, że na początku października 2010 roku FARO zaprezentowało rewolucyjne rozwiązanie, wręcz miniaturyzując dotychczasowe rozwiązania. Nowy skaner FARO Focus^{3D} waży 5 kg (poprzednie i konkurencyjne modele ważą od 15 do ponad 20 kg) i potrafi

rejestrować prawie 1 mln punktów w przestrzeni na sekundę, także z opcją koloru (70 megapikseli). Jako „stali klienci” poprosiliśmy więc przedstawiciela firmy FARO o prezentację nowego skanera, co miało miejsce 23 listopada 2010 roku. W pokazie obok pracowników i studentów Wydziału Leśnego wzięli również udział przedstawiciele Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza i Politechniki Poznańskiej.

dr inż. Paweł Strzeziński

SPROSTOWANIE

Autorem zdjęć w artykule *Las a człowiek* (numer 11–12/2010 „Więści Akademickich”) jest Paweł Strzeziński. Za pomyłkę przepraszamy. Redakcja.

Skaner FARO Focus3D

Fot. Paweł Strzeziński

Mamy nowego rzeczownika prasowego

Od dnia 1 lutego 2011 roku obowiązki rzeczownika prasowego Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu JM rektor naszej uczelni powierzył Jerzemu Lorychowi, związanemu z programem pierwszym Polskiego Radia w Warszawie (*Sygnaly dnia* i *Poranne rozmaitości rolnicze*). Redaktor Jerzy Lorych jest absolwentem naszej uczelni, nieobca jest mu więc specyfika i struktury Uniwersytetu Przyrodniczego. Przez wiele lat współpracował z prasą codzienną, periodykami rolniczymi, a przede wszystkim z redakcjami rolnymi Polskiego Radia i Telewizji Polskiej (j1).

Kontakt z rzeczownikiem: tel. 61 846 67 59, kom. 512 862 726, e-mail: rzecznik@up.poznan.pl

Od redakcji

Pragniemy w tym miejscu złożyć najserdeczniejsze podziękowania dla dotychczasowego rzeczownika prasowego naszej uczelni – dr. hab. inż. Cezarego Bekera, który pełnił tę funkcję od stycznia 2009 roku, będąc jednocześnie adiunktem w Zakładzie Dendrometrii i Produkcyjności Lasu Katedry Urządzania Lasu. W ubiegłym roku dr Cezary Beker uzyskał habilitację na podstawie rozprawy zatytułowanej *Stan zdrowotny, struktura i przyrost niepielegnowanych drzewostanów sosnowych*.

Nasz nowy rzeczownik prasowy, Jerzy Lorych

Fot. Ewa Strycka

Poznański Dzień Fotografii

Kolegium Rungego, 15 stycznia 2011 roku

Fot. Grzegorz Wróblewski

Pierwsze miejsce: Grzegorz Wróblewski

Imprezę zorganizował Polski Związek Fotografów Przyrody Okręg Wielkopolski (ZFPF OW) pod patronatem Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Patronat medialny objęło Radio Merkury. Głównymi założeniami organizatorów Poznańskiego Dnia Fotografii było i jest promowanie oraz podnoszenie poziomu fotografii przyrodniczej, popularyzacja wiedzy przyrodniczej i ekologicznej, propagowanie zasad etycznych, które powinny towarzyszyć fotografowaniu przyrody, współudział w tworzeniu kultury narodowej. Są to jednocześnie niektóre z punktów statutu Związku.

Przedsięwzięcie miało również na celu nawiązanie współpracy ZFPF OW z Uniwersytetem Przyrodniczym w Poznaniu, inicjowanie twórczości publikacji i wydawnictw, zapoczątkowanie działalności edukacyjnej, w tym organizowanie szkoleń i kursów, inspirowanie i wspieranie działalności twórczej fotografów przyrody, zaprezentowanie dorobku ZFPF OW. Mimo krótkiego czasu, jaki minął od tego wydarzenia, niektóre założenia i cele udało się zrealizować lub rozpocząć ich realizację.

Do udziału zaproszono pracowników Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Mieli się oni podzielić swoją wiedzą i wrażeniami z podróży po świecie. Wszystkie prelekcje miały formę pokazów zdjęciowych połączonych z opowieściami o przeżytych przygodach, spotkanych ludziach, odmiennych kulturach, różnorodności przyrody. Jeszcze przed rozpoczęciem Poznańskiego Dnia Fotografii poczyniono starania, aby rozpropagować imprezę wśród studentów miasta Poznania oraz wszystkich miłośników fotografii przyrodniczej i podróżniczej

Przygotowano cykl wystaw, które zostały zaprezentowane w budynkach niektórych wydziałów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Na Wydziale Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu znajdowała się wystawa pt. „Zwierzęta”. Studenci Wydziału Leśnego mogli podziwiać zdjęcia z wystawy pt. „Z bliska”, a w budynku Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska prezentowano prace z cyklu „Poranek”. Wszystkie zdjęcia przedstawiały polską florę i faunę. W sumie zaprezentowano 59 wybranych fotografii członków ZFPF OW.

W listopadzie 2010 roku ogłoszono otwarty konkurs fotograficzny pt. „Przyroda w obiektywie”. Jego rozstrzygnięcie nastąpiło podczas Poznań-

skiego Dnia Fotografii. W Kolegium Rungego można było oglądać wszystkie zakwalifikowane do finału prace na specjalnie zorganizowanej w tym celu wystawie.

Uroczystego otwarcia Poznańskiego Dnia Fotografii w imieniu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu dokonała prorektor Monika Kozłowska. W krótkim przemówieniu zaprezentowała uczelnię o oraz przybliżyła przybyłym ideę Poznańskiego Dnia Fotografii. Po tym wstępie zaprezentowała się firma Porta Art, która sponsorowała wszystkie wystawy związane z imprezą.

Pierwszym prelegentem był członek ZFPF OW Tomasz Skorupka z prezentacją pt. „Jak fotografować ptaki”. Opowiadał, w jaki sposób szuka ulubionego tematu, jak się maskuje i jakiego sprzętu fotograficznego należy użyć do osiągnięcia zamierzonego efektu. Zwrócił też uwagę na fakt, że ewentualne szkody wyrządzone fotografowanym zwierzętom w trakcie robienia im zdjęć nie wynagrodzi nawet najlepsze zdjęcie. Wieloletnie doświadczenie i bardzo dobra znajomość tematu podparta wspaniałymi zdjęciami ptaków spowodowała, że prezentacja została przyjęta gąroco przez publiczność.

Pierwszym z zaproszonych pracowników Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu był prof. dr hab. Andrzej Guranowski z pokazem pt. „Galapagos”. Opowiadał o swoim pobycie na Wyspach Galapagos w 2009 roku. Zaprezentował i omówił w sposób niezwykle ciekawy zdjęcia z poszczególnych wysp. Publiczność miała okazję zobaczyć fotografie tego zakątka ziemi, usłyszeć relacje z przygód oraz zaobserwować ciekawostek. Odmienność klimatu, żyjących zwierząt i krajobrazów, tak bardzo różnych od naszych, urzekła słuchaczy. Największe wrażenie wywarły „ikony” Wysp Galapagos: żółwie stoniowe, jaszczurki lawowe, gekony, pingwiny równikowe. W zdumienie wprawił obraz wysp o bardzo ubogiej roślinności.

Po profesorze Guranowskim wystąpił dr hab. Dariusz J. Gwiazdowicz. Zaprezentował pokaz pt. „Na południe”. Była to prelekcja zupełnie inna od pozostałych. Zaprezentowane zostały zdjęcia z niemal wszystkich zakątków naszego globu. Widzowie mieli okazję zobaczyć między innymi: tropikalne dżungle Ameryki Południowej oraz Azji, Himalaje, daleką Syberię, jezioro Bajkał, pustynie Błiskiego Wschodu, ogromne jezory lodowców, Afrykę. Fotografie były piękne, a ciekawy komentarz uzupełniał całość. Wszystko zostało przedstawione w kontekście konieczności dbania o delikatną równowagę biologiczną.

Po krótkiej przerwie wystąpił prezes ZFPF OW Jerzy Dolata z pokazem zdjęć „Trzy stany”. Podczas swojej wyprawy do Stanów Zjednoczonych odwiedził Arizone, Utah oraz Kalifornię. Wrażenia z tej eskapady wraz z pokazem zdjęć zachwyciły publiczność. Na koniec zostały zaprezentowane dwie diaporammy z najciekawszych odwiedzonych miejsc.

Ostatnim zaproszonym prelegentem ze strony uczelni był prof. dr hab. Tadeusz Baranowski z prezentacją „Antarktyka”. Był to z pewnością jeden z ciekawszych pokazów, dowcipne komentarze prof. Baranowskiego wywoływały co chwila salwy śmiechu wśród widzów. Słuchacze, zanim dotarli do samej Antarktyki, zwiedzili część Ameryki Południowej, a dokładniej Argentynę, Ziemię Ognistą z jej Parkiem Narodowym i historią. Ciekawe zdjęcia pokazały bogatą florę i faunę.

Ostatnim pokazem była prezentacja diaporam Tomasza Ogródowczyka – gościa specjalnego. Ten przyrodnik, fotograf, filmowiec i dźwiękowiec w jednym zaprezentował szereg diaporam własnej produkcji, które zostały owacyjnie przyjęte przez publiczność.

Każdą prelekcję i pokaz oddzielały krótkie przerwy, podczas których można było odwiedzić stoisko ze sprzętem fotograficznym, wydawnictwami poświęconymi fotografowaniu i ochronie przyrody, zapoznać się z najnowszymi technikami druku odbitek na różnych podłożach drukowych i w różnym formacie. Było też stoisko firmy zajmującej się serwisem sprzętu fotograficznego.

Finałem Poznańskiego Dnia Fotografii było ogłoszenie wyników konkursu fotograficznego pt. „Przyroda w obiektywie”. Był to konkurs otwarty, udział w nim mógł wziąć każdy, pod warunkiem, że tematem zdjęcia będzie przyroda. Organizatorzy otrzymali około 400 prac, a jury wybrało 27 fotografii, z których wyłoniono zwycięzców: I miejsce zajął Grzegorz Wróblewski, II miejsce – Andrzej Kaleniewicz, III – Paweł Bieniewski.

Polski Związek Fotografów Przyrody bardzo dziękuje władzom uczelni za współpracę. Frekwencja przeszła najmielsze oczekiwania, a oklaski na koniec każdego pokazu były najlepszą nagrodą za trud włożony w przygotowanie Poznańskiego Dnia Fotografii. Zaangażowani w to przedsięwzięcie pracownicy Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu wykazali się daleko idącym profesjonalizmem. Mamy jednocześnie nadzieję, że Poznański Dzień Fotografii na stałe znajdzie miejsce w kalendarzu imprez.

Maciej Pietrzak,
wiceprezes ZFPF OW

Medale Młodego Pozytywisty

W dniu 27 stycznia 2011 roku w siedzibie Towarzystwa im. Hipolita Cegielskiego w Poznaniu, w Sali Hipolita Cegielskiego, odbyła się uroczystość wprowadzenia do Klubu Młodych Pozytywistów nowej grupy osób, które dotychczasowymi osiągnięciami wpiły się w środowisko realizujące ideę pracy organicznej. Młodych Pozytywistów przyjął Prezydent Towarzystwa im. Hipolita Cegielskiego – dr Marian Król, wręczając każdemu z nich Medal Młodego Pozytywisty

Doktor Zuzanna Sawinska z Prezydentem Towarzystwa im. Hipolita Cegielskiego – dr. Marianem Królem oraz prorektorem ds. studiów, prof. dr hab. Moniką Kozłowską

wisty i stosowny dyplom. W uroczystości udział wzięli zaproszeni goście, w tym prorektor naszego uniwersytetu, prof. dr hab. Monika Kozłowska, przedstawiciele władz regionu, reprezentanci mediów oraz członkowie Towarzystwa. Medal Młodego Pozytywisty otrzy-

mała dr Zuzanna Sawinska, pracownik naukowy Katedry Agronomii na Wydziale Rolnictwa i Bioinżynierii Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Kapituła medalu doceniła jej zaangażowanie w pracę realizowaną na uniwersytecie, ale także szeroko rozumianą pracę organiczną, przywracanie poszanowania wartości moralnych oraz tradycji środowiskowych i patriotycznych. Spotkanie z Młodymi Pozytywistami zakończyły nieformalne rozmowy przy kawie.

Doktor Zuzanna Sawinska utrzymuje stały kontakt z praktyką rolniczą, corocznie realizując wykłady, szkolenia i warsztaty polowe na terenie całego kraju. Współpracuje z największymi koncernami fitofarmaceutycznymi działającymi na polskim rynku, takimi jak: Bayer, BASF, Syngenta, SumiAgro Poland, Arysta oraz z dystrybutorami rolniczymi, jak: Chemirol, Procarn Krobia, Wialan. Bierze również udział w pracach komisji działającej przy Ministerstwie Rolnictwa, przygotowującej zmiany legislacyjne nowej ustawy o środkach ochrony roślin, opartej o rozporządzenie unijnej dyrektywy 128/WE z dnia 21 października 2009 roku, która ustanawia ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów.

prof. dr hab. Irena Małecka

Młodzi Pozytywisci w Sali Hipolita Cegielskiego

Przybyło nas więcej!

Czterdziesty zjazd rocznika kierunku: melioracje wodne z lat 1965–1970

Opis poprzedniego spotkania naszego rocznika kierunku: melioracje wodne z lat 1965–1970 z okazji 30 rocznicy ukończenia studiów zakończyłem życzeniem, aby na następnym było nas jeszcze więcej. I tak się rzeczywiście stało. Na tegorocznym pojawiło się nas aż szesnaścioro, spośród 33 przyjętych (z ponad setki aspirujących) i rozpoczynających studia jeszcze w Wyższej Szkole Rolniczej (zgrzyźliwie nazywanej czasami „wysrolem”, co nas jednak wcale nie obrażało). A zatem przybyło prawie 50% (a z żyjących ponad połowa). Dziesięć lat wcześniej było zaledwie 14 osób. Jeśli ta tendencja się utrzyma, to za pięć i dziesięć lat (terminy już zaklepane!) będzie nas jeszcze więcej. Najważniejsze, że od ostatniego spotkania nikt z naszego grona nie ubył. To także przyjęliśmy za dobry prognostyk.

Nasz rok, czwarty z kolei rocznik meliorantów z Poznania, nie jest zbyt duży (jak wszystkie z tego okresu), ale chyba dość znaczący, tak nam się przynajmniej wydaje. Wśród nas jest wiele osób z pełnymi uprawnieniami zawodowymi i dużym doświadczeniem projektowym i wykonawczym na wielu ważnych obiektach krajowych i zagranicznych. Trzech zrobiło doktoraty, dwóch uzyskało habilitację, a jeden został mianowany profesorem tytularnym. Większość jest jeszcze czynna zawodowo, choć kilkoro pobiera już emeryturę. Wielu piastowało bardzo ważne (choć może nie te najwyższe) funkcje kierownicze w branży i nie tylko.

Zebraliśmy się po raz wtóry w uczelnianym Ośrodku Naukowo-Dydaktycznym w Zielonce w sobotę wieczorem, 6 listopada 2010 roku (poprzednio: w grudniu roku 2000). Trzy wcześniejsze zjazdy odbyły się w ośrodku Hydrobudowy nad Jeziorem Dymaczewskim (w 1985, 1993 i 1996 roku) i każdy z nich był mniej liczny. Także te oficjalne zjazdy absolwentów wydziału, a było ich od ukończenia naszych studiów kilka, nigdy nie zgromadziły nas tak licznie. Może zatem z okazji 50-lecia rozpoczęcia studiów melioracyjnych (które zaczęły się w 1962 roku) wydział zorganizuje dużą imprezę i frekwencja będzie większa? Oby! Te ogólne spotkania mają jednak zupełnie inny, bardziej formalny charakter („akademia z bankietem”). Spotykają się w jednym miejscu różne roczniki, bardzo wiele osób, często w różnych układach zależnościowych (dyrektor czy szef i je-

go podwładni, inwestorzy i dysponenti środków, projektanci czy wykonawcy korzystający z tych środków itd., itp.). Nasze mają charakter bardzo koleżeński i zdecydowanie bardziej rodzinny.

Scenariusz tegorocznego spotkania był bardzo podobny do poprzednich. Po serdecznych – jak zwykle – powitaniach, niektórzy nie widzieli się bowiem już naprawdę wiele lat, pierwsze rozmowy o sprawach najważniejszych: zdrowiu, kondycji i pracy, potem wspólne zdjęcia (ujęcia z kilku aparatów), a następnie uroczysta kolacja. Najpierw zatem dość ogólne wystąpienia, rozmowy i toasty, potem atmosfera robi się coraz swobodniejsza, przemieszczamy się przy stołach, coraz to inna grupa, coraz inne sprawy, także te trudniejsze, bardziej osobiste. Tworzą się mniejsze kółka, dotykamy w rozmowach też spraw ogólniejszych, ale raczej bez politykowania – choć w tym roku trudniej było zażegnać ten wątek zwyczajowymi apelami: „tylko bez polityki proszę!” Jak zwykle trochę także pośpiewaliśmy. Mamy swój repertuar, przeciwiczony podczas naszych studenckich obozów wędrownych i rajdów oraz późniejszych spotkań. Nie zawsze pamiętaliśmy wszystkie zwrotki, ale głosy nie zdziały, a i melodie trzymaliśmy dobrze. Wszystko było więc jak zwykle, humory dopisywały, pamięć także (zwłaszcza zbiorowa), może tylko toastów było nieco mniej niż zwykle.

Podczas poprzednich spotkań niezwykle ciekawe (zawodowo i życiowo) były zwłaszcza rozmowy o kontraktach zagranicznych. Przynajmniej pięć osób z naszego roku uczestniczyło w takich dłuższych kontraktach. Głównie był to Irak, duże kontrakty melioracyjne i hydrotechniczne (na przykład te w Basrze nad rzeką Szatt al-Arab) oraz Afryka. Ważne wtedy były sukcesy zawodowe (projektowe i realizacyjne) oraz piastowane stanowiska. W tym roku rozmawialiśmy też o ciekawych wyjazdach, ale już zdecydowanie turystycznych, o wyprawach i wycieczkach (Antarktyda, Japonia, Chiny i wiele innych miejsc) oraz rozmowy o zagranicznych miejscach pobytu (stałego lub dłuższego), studiów i pracy dzieci naszego rocznika, i to w krajach naprawdę odległych (Tajwan, Kostaryka czy Izrael, Meksyk, Australia czy Filipiny). Świat stał się dla nas, a zwłaszcza naszych dzieci, dostępny i wcale nie jest taki wielki.

Tym razem wiele rozmów i wspomnień dotyczyło czerwca 1956 i marca 1968 roku. Sądzę, że to nie zbliżające się Święto Niepodległości nas tak nastrajało, a spowodowały to pozytywne zmiany ostatnich lat – wreszcie pełna wolność, o wszystkim można dziś swobodnie rozmawiać. Z Poznańskiego Czerwca sporo pamiętamy, choć mieliśmy wówczas po około 10 lat. Wspomnienia są nadal silne. Przytaczaliśmy perypetie rodziców, działania starszego rodzeństwa, zapamiętane sytuacje i obrazy. Przypominaliśmy także nasze często nierozsądne poczynania w tym ciężkim dla poznaniaków okresie. Były to bardzo ciekawe rozmowy.

Wspomnienia z 1968 roku dotyczyły manifestacji studenckich, przypominano osoby zatrzymane i represjonowane (choćby wydaleniem ze studiów). Pamiętaliśmy, że po wypadkach marcowych wprowadzono praktyki robotnicze. I to nie tylko dla studentów dopiero studia rozpoczynających. Nasz rok, po powrocie jesienią na uczelnię, zamiast na zajęcia skierowano do jednego z poznańskich przedsiębiorstw budowlanych – na miesięczną praktykę. Pracowaliśmy przy kopaniu fundamentów (tylko chłopaki, dziewczyny otrzymały pracę w katedrach) pod budynki naszej uczelni znajdującej się między ulicami: Wojska Polskiego, Wołyńską a Szydłowską. Wówczas wprowadzono nam do programu studiów przedmiot: podstawy nauk politycznych. Z tym przedmiotem było także sporo kłopotów.

Jak zwykle dominowały jednak wspomnienia i rozmowy o naszych profesorach, także tych, którzy „przeszli już na drugą stronę cienia”. Wspominaliśmy więc prof. Eugeniusza Matusiewicza – „naszego dziekana” (ekologia roślin) i jego fascynację Linneuszem, gdy podkreślał jego „genialny umysł”; prof. Mariana Molgę (meteorologia), w tym nocny egzamin oraz jego fizyczne podobieństwo do mistrza suspense, Alfreda Hitchcocka; tdr. Franciszka Stryjewskiego (prowadzącego czterosemestralny, podstawowy przedmiot: melio-

¹ „Więści Akademickie” 1 (40) 2001, s. 20.

racje rolne), nazywanego przez nas dobitnie „Eszcze” – od jego często powtarzanego powiedzenia; †doc. Tadeusza Kosińskiego (chemia) i jego słynne zawołania przez całe laboratorium po niezdanej wejściówce, „Gera, wpisz mu dwa!”; †mgr. Walentego Paszkowskiego (fizyka) i jego powiedzonka podczas zaliczeń i egzaminów, na przykład: „Pan będziesz świetnym mężem, Pan się ze wszystkim zgadzasz”; †dr. Mariusza Karlińskiego (ćwiczenia z meteorologii) i nasze z nim spotkanie w Bieszczadach podczas obozu wędrownego; †prof. Wojciecha Dzieciółowskiego (hydrogeologia), późniejszego pierwszego demokratycznie wybranego rektora uczelni, nagle zmarłego w trakcie tej kadencji; †prof. Ryszarda Ganowicza (mechanika budowli), późniejszego senatora RP i jednego z ważniejszych rektorów naszej uczelni. Wspominaliśmy również żyjących, a więc prof. Henryka Mikołajczaka, zwłaszcza trudną mechanikę teoretyczną, oraz jego pobłażliwość egzaminacyjną z tegoż przedmiotu, nazwaną przez niektórych kolegów nawet „aktami łaski”; prof. J. Bogumiła Lewandowskiego (budownictwo wodne, w tym egzaminy i pytanie – jakżeż dziś aktualne – dotyczące suchych zbiorników retencyjnych); prof. Janusza Gołaskiego (ćwiczenia z geodezji oraz jego późniejsze dokonania dotyczące młynów wodnych w dolinie Warty i Baryczy, niedostępne już w księgarniach); dr. Włodzimierza Łęckiego (budownictwo), późniejszego wojewodę poznańskiego, i wielu, wielu innych. Zdecydowana większość prowadzących z nami zajęcia podczas tych pięciu lat studiów została przypomniana z imienia i nazwiska, prowadzonego przedmiotu, stosownego przezwiska, cech charakterologicznych czy przyzwyczajzeń (na przykład rozpoczynanie ćwiczeń od sprawdzenia listy i stwierdzenia: „Pani Malus, ja panią skreślał”). Na tym spotkaniu wszyscy wspomniani byli już jednak zdecydowanie dobitnie, z dużą wyrozumiałością, nawet ci „trudni do przejścia” oraz te naprawdę trudne sprawy (a bywały i takie, niestety).

Oglądaliśmy przywiezione na spotkanie zdjęcia z naszych studenckich czasów, zwłaszcza rajdów i obozów. Dwóch naszych Marków to zapaleńcy i animatorzy turystyki, im zawdzięczamy udział w wielu imprezach turystycznych. Po pierwszym roku przemierzaliśmy całe Kaszuby, po drugim trasa prowadziła od Krynicy do Ustrzyk, przez całe Bieszczady, a po trzecim maszerowaliśmy znów od Krynicy, ale na zachód, kończąc w Paśmie Babiogórskim. Uczestniczyliśmy w wielu popularnych wówczas wśród studentów rajdach (Zachodnim, Przyjaźni, Księżycowym, Parasolowym...), dwu-, a nawet trzydniowych. Nasza kilkusobowa grupa „zaliczyła” ich przynajmniej z piętnaście.

Pojawiły się (jak zwykle zresztą na tych spotkaniach) nasze barwne wspomnienia ze Studium Wojskowego na Boninie (nazywaliśmy to miejsce „Monte Bonino”), oficerów z tegoż studium (niektórych nawet z pewnym poważaniem), wspominaliśmy kolegów leśników, z którymi służyliśmy wspólnie w 13. baterii, obozy wojskowe, zwłaszcza ten w 1968, po trzecim roku, ale i ten po roku piątym, zaraz po dyplomie, zakończony całodniowym poważnym komisyjnym egzaminem oficerskim z ostateczną oceną obliczaną wówczas według „średniej wojskowej” (ocena ogólna nie mogła być wyższa niż ocena ze szkolenia politycznego). Wspominaliśmy naszą późniejszą służbę wojskową, już po studiach. Te barwne wspomnienia warto są, jak sądzę, szerszego opisu. Czy ktoś to jednak kiedyś zrobi?

Spać poszliśmy jak zwykle dość późno, choć kilku uciekło do pokojów nieco wcześniej niż inni (za to rano wcześniej się też pojawili). Poranek przywitał nas wyraźnie niższą temperaturą, ale mrozu nie było. Do śniadania dalsze rozmowy, pytania szczegółowe, te niezadane wieczorem oraz dalsze uzupełnianie i aktualizowanie danych kontaktowych (przede wszystkim adresy poczty internetowej oraz numery komórek). Po śniadaniu dużym zainteresowaniem cieszyła się prezentacja na temat uczelni. Została bardzo dobrze przyjęta, z dużym zainteresowaniem i wieloma szczegółowymi pytaniami, a podsumowana stwierdzeniem, że „na uczelni czas się jednak nie zatrzymał”. Potem był spacer po Arboretum, kolejne zdjęcia, w tym w alejce prof. Wojciecha Dzieciółowskiego, powrót do ośrodka i pożegnania.

Rozjeżdżaliśmy się uśmiechnięci i zadowoleni, z przekonaniem, że trzeba się spotkać najpóźniej za lat pięć (odwiedzając także uczelnię) i zapewnieniem, że stawimy się także za lat dziesięć, aby odnowić nasze akademickie dyplomy z okazji pięćdziesięciolecia ukończenia studiów!

Bogdan J. Wosiewicz

Z zaciekawieniem czytaliśmy tekst z „Więści” o poprzednim spotkaniu

Od lewej stoją: Tadeusz Kawik, Henryk Paździor, Jerzy Kamiński, Marek Sowiński, Tadeusz Nazimek, Włodzimierz Żurawka, Jerzy Cegłowski, Maciej Wujek, K. Lechosław Wiatr (nasz starosta), Marek Szymt, Roman Żychliński; siedzą: Jacek Streński, Ewa (Nowosielska) Szymczak, Maryla (Rajewska) Ostrowska, Teresa (Grzeškowiak) Wosiewicz i Bogdan J. Wosiewicz

Arboretum w Zielonce, w alejce prof. Wojciecha Dzieciółowskiego

Fot. 3 x archiwum Bogdana J. Wosiewicza

Pożegnanie starego roku

Spotkanie noworoczne

Tradycyjne spotkanie noworoczne władz rektorskich z pracownikami administracyjnymi Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu odbyło się 5 stycznia 2011 roku w Kolegium Rungego przy ulicy Wojska Polskiego 52.

Noworoczny toast oraz składanie życzeń poprzedziło wystąpienie JM rektora naszej uczelni, prof. dr. hab. Grzegorza Skrzypczaka, kolędy i pastoralki zaś wykonał chór profesorów naszej uczelni pod dyrekcją grającego na fortepianie prof. Leona Zaborowskiego (Akademia Muzyczna im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu). (es)

Kolędy i pastoralki zaśpiewał chór profesorów naszej uczelni przy akompaniamencie prof. Leona Zaborowskiego

Spotkanie odbyło się tradycyjnie w Kolegium Rungego

Fot. 2 x Ewa Strycka

Studencka wigilia

Kolegium Rungego, 19 grudnia 2010 roku

Przed Świętami Bożego Narodzenia nie tylko pracownicy naszego uniwersytetu organizowali liczne spotkania oplatkowe. Także Samorząd Studencki, a więc przedstawiciele uczącej się u nas młodzieży, zaprosił władze uczelni, dziekanów i profesorów na studencką wigilię. Na stołach – jak chce tradycja – zagościły typowe bożonarodzeniowe potrawy: barszcz z uszkami, smażony karp, kapusta z grzybami i pierogi. Zanim jednak gospodarze i goście zasiedli do wieczerzy, w drzwiach pojawił się Gwiazdor (zwany niekiedy św. Mikołajem), by porozmawiać z „Grzesiem” (czyli JM rektorem, prof. dr. hab. Grzegorzem Skrzypczaka).

Miejsce spotkania – Kolegium Rungego

„Snieżynki” zapraszają rektora Grzegorza Skrzypczaka na pogawędkę z Gwiazdorem

Przesłuchania Gwiazdora nie uniknęła także przewodnicząca Samorządu Studenckiego, Jagoda Jopp

Fot. 4 x Ewa Strycka

Spotkanie zakończyło wspólne dzielenie się opłatkiem

Pożegnanie starego roku

kiem), „Moniką” (czyli prorektor ds. studiów, prof. dr hab. Moniką Koźłowską), „Kacprem” (Wypijewskim, do ubiegłego roku akademickiego przewodniczącym Samorządu Studenckiego) oraz „Jagodą” (Jopp, wybraną w tym roku przewodniczącą tegoż).

Gwiazdor wszystkim profilaktycznie pogroził różgą, skończyło się to jednak *happy endem*, każdy bowiem z wymienionych wyżej przedsta-

wicieli władz otrzymał czekoladowego batonika w kształcie św. Mikołaja, pani prorektor dodatkowo jeszcze dostała wafelka o wdzięcznej i wiele mówiącej nazwie „Grześ”...

Spotkanie zakończyło wspólne spożycie wieczerzy oraz łamanie się opłatkiem. (es)

Noworoczne spotkanie z emerytowanymi pracownikami uczelni

Tradycyjnie na początku stycznia władze rektorskie oraz przedstawiciele związków zawodowych naszej uczelni spotykają się z emerytowanymi pracownikami Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. W tym roku impreza odbyła się 8 stycznia w Domu Studenckim przy ulicy Dożynkowej 9G.

Licznie przybyli goście szybko zajęli miejsca siedzące przy stołach. Po słowach powitania, które do zaproszonych skierował JM rektor, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak, głos zabrali kolejno: prof. dr hab. Stanisław Dzięgielewski, prezes Związku Nauczycielstwa Polskiego, inż. Janina Wojtasiak, przewodnicząca Niezależnego Samorządne-

go Związku Zawodowego „Solidarność”, prof. dr hab. Franciszek Ratajszczak z Koła Emerytów oraz – jak zawsze nagrodzony burzliwymi oklaskami – były rektor, prof. dr hab. Kazimierz Szebioko.

Nie obyło się oczywiście bez części artystycznej: zaśpiewał i zatańczył Zespół Pieśni i Tańca „Łany”, po nim zaś wystąpiły dzieci z zespołu „Łaniki”.

Kilkogodzinne spotkanie przy kawie i ciastkach zakończyło się tradycyjnym łaniem opłatka oraz serdecznymi rozmowami połączonymi ze składaniem życzeń Szczęśliwego Nowego Roku. (es)

Na spotkanie...

... przybyło wielu gości

Występ zespołu „Łaniki”

Przemówienie JM rektora, prof. dr hab. Grzegorza Skrzypczaka

Fot. 4 x Ewa Strycka

XVII Krajowe Dni Ziemniaka

Boguchwała, 28–29 sierpnia 2010 roku

Kolejna edycja Krajowych Dni Ziemniaka została zorganizowana przez Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – PIB, oddział w Boninie, Podkarpacki Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Boguchwale oraz Samorząd Województwa Podkarpackiego. Obchody otworzyli Marszałek Województwa Podkarpackiego, Zygmunt Cholewiński, oraz członek Zarządu Województwa Podkarpackiego, Stanisław Bajda. Imprezę zaszczylił swoją obecnością podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Marian Zalewski.

Z racji pełnionych funkcji w komisjach oceniających wystawców z naszego uniwersytetu w imprezie uczestniczyli: dr Katarzyna Rębarz i prof. dr hab. Franciszek Borówczak, który jednocześnie przewodniczył kapitule.

Za specjalne osiągnięcia w pracy hodowlanej Złotymi Medalami Krajowych Dni Ziemniaka, ufundowanymi przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wyróżniono następujące firmy:

- Europlant Handel Ziemniakami Sp. z o.o. za odmianę Vineta
- Hodowla Ziemniaka Zamarte Sp. z o.o. za odmiany bardzo wczesne: Denar, Ruta, Orlik, Miłek, Justa i Flaming
- Pomorsko-Mazurska Hodowla Ziemniaka Sp. z o.o. za odmianę Bryza.

W trakcie imprezy w Boguchwale można było ocenić smak prezentowanych odmian. W opinii zwiedzających za najsmaczniejszą uznano odmianę Temeda z Hodowli Ziemniaka Zamarte, którą nagrodzono Pucharem Marszałka Województwa Podkarpackiego, Zygmunta Cholewińskiego.

Atrakcją Krajowych Dni Ziemniaka był konkurs na najsmaczniejszą potrawę lub produkt z ziemniaka, do którego przystąpiły stowarzyszenia i koła gospodyń wiejskich z terenu województwa podkarpackiego. Do oceny zgłoszono 18 produktów i potraw z ziemniaka. Komisja oceniająca, z udziałem dr Katarzyny Rębarz oraz Roberta Makłowicza i Doroty Jamrozy z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego, przyznała:

- I miejsce Stowarzyszeniu Kobiet Gminy Kańczuga KGW Rączyna za kwasówkę raczyńską z plackami na blasze
- II miejsce Stowarzyszeniu Koła Gospodyń Wiejskich Przychojniczki z Przychojca za kielbaski ziemniaczane

Profesor Franciszek Borówczak (w środku) ogłasza wyniki; obok niego stoją: po lewej Edward Arseniuk, po prawej Marian Zalewski

Robert Makłowicz i dr Katarzyna Rębarz podczas degustacji regionalnych potraw z ziemniaków

Fot. 3 x archiwum Katarzyny Rębarz

- III miejsce Stowarzyszeniu Koła Gospodyń Wiejskich Gminy Dzikowiec „Przystań” za pączki ziemniaczane.

W trakcie imprezy odwiedzający mogli wziąć udział w kilku wykładach dotyczących ziemniaków, obejrzeć prezentowane odmiany oraz maszyny, nabyć fachową literaturę, degustować produkty ziemniaczane oraz porozmawiać ze specjalistami.

Następne Krajowe Dni Ziemniaka odbędą się w Warszawie, w programie m.in. degustacja ziemniaków pod Kolumną Zygmunta.

dr Katarzyna Rębarz

Ziemniak niejedno ma imię

Nieformalna sekcja turystyki jachtowej

w Katedrze Mechaniki Budowli i Budownictwa Rolniczego (cz. 1)

Jachty uczelniane zacumowane na Beldanach (2008)

Nie każdy pracownik czy student naszego uniwersytetu wie, że uczelnia jest armatorem floty jachtowej, choć terminy: 'armator' i 'flota' są tu użyte mocno na wyrost. Prawda, jest właścicielem jednostek pływających, nie jakichś superjachtów (wielkich żaglowców czy motorowych), ale przyzwoitych żaglówek do turystyki jachtowej na jeziorach.

Pracownicy Katedry Mechaniki Budowli i Budownictwa Rolniczego (z rodzinami i przyjaciółmi) corocznie, i to od wielu już lat, korzystają z tych łódek, uprawiając turystykę żeglarską. Sądzę, że jest to trwała, spora już, choć niezbyt formalna sekcja turystyki żeglarskiej. Trzon naszych załóg katedralnych stanowią przede wszystkim trzej „patentowani” żeglarze: Zbyszek (Sroka), Jacek (Mądrawski) i Irek (Laks), pełniący rolę kapitanów jachtów. Mają oni spore doświadcze-

Nasi kapitanowie (Beldany 2009); na pierwszym planie od lewej: Zbyszek, Irek i Jacek – zadowolony z pomyślnie zakończonego kolejnego rejsu

nie żeglarskie, pływają także na morzach. Załogi uzupełniane są innymi żeglarzami z katedry, o różnym zresztą doświadczeniu, jak: Bogdan (Wosiewicz) czy Tomek (Pawlak) oraz z katedr sąsiednich: Rysiu (Błażejewski), Marcin (Waliński). Resztę obsady to członkowie rodzin lub/i znajomi. Część najmłodszych żeglarzy (na przykład synowie Jacka: Mateusz i Marcin)

Mateusz i Marcin gościnnie na Wilku (Boczne 2000) – to wcale nie ich pierwsza wyprawa żeglarska

posiada już dziś także pierwsze patenty żeglarskie. Pływamy w zasadzie na łódkach uczelnianych, zwykle wszystkimi trzema jachtami, chociaż zdarzało się, że trzeba było czarterować dodatkowy (na przykład w 2007 roku **Sagiri** od Mosińskiego Klubu Żeglarskiego). Niekiedy są to jednak tylko dwie łódki, gdy na oriona brak chętnych.

Wielokrotnie namawiano mnie do pływania, osobę zupełnie bez przygotowania żeglarskiego i żadnego doświadczenia w tym względzie. Wreszcie dałem się namówić. Choć pływam z grupą młodszych kolegów dopiero od niedawna, zaledwie od roku 2000, to przecież jest to już ponad dziesięć lat. Co nieco zatem już się nauczyłem, co nieco widziałem, co nieco wspólnie przeżyliśmy. Trudno jest mi już teraz wyobrazić sobie lipiec bez pobytu na tygodniowym rejsie na Mazurach, zazwyczaj dość intensywnym, zwykle od soboty do soboty. Prezentowany tekst zawiera w zasadzie moje obserwacje i spostrzeżenia z tych rejsów. Inni żeglarze, nawet z tej samej grupy, mogą mieć ciekawsze lub nieco odmienne doświadczenia. Jestem jednak przekonany, że warto przypomnieć te wspólnie odbyte eskapady, a jest się na czym oprzeć! Mam bowiem wiele zdjęć, mam zapiski i wytyczne na mapach trasy, mam mnóstwo wspomnień. A więc do dzieła!

Oddzielna zupełnie sprawa to rejsy i wspomnienia Wojtka (Kostrzewskiego), wytrawnego wodniaka, w młodości wyczynowego żeglarza sportowego, z reguły pływa bowiem oddzielnie i sam tylko może to opisać. Pominę tu także wiosenne przeglądy i przygotowania łódek do kolejnego sezonu czy jesienne prace zabezpieczające, choć uczestniczą w tym często także nasi żeglarze. To także zupełnie inna historia.

Nasze wspólne poczynania mazurskie wspominać i opisywać można różnie. Sami to robimy w trakcie każdego nowego rejsu, podczas wielu rozmów w kokpicie, pod pokładem czy przy ognisku, ale także raz po raz przy kawie w katedrze. Wspominamy miejsca, trasy, wydarzenia, osoby, ciekawostki i obserwacje przyrodnicze, szczególne przeżycia, zjawiska pogodowe (żywiwoły!), ciekawe powiedzenia i sytuacje, spotkania ważnych osób lub szczególnie ciekawych postaci itd. Często wspominamy też pogodę: upały, kilkugodzinne flauty, przeżyte burze (na przykład te z koniecznością ucieczki i trzciniowania), także bardzo chłodne i wietrzne dni z porannymi szronami (Nidzkie, V/2004), gdy potrzebne były rękawice, długie kałesony, kolanówki i dzinsy, trzy rękawy, a na wierzch sztormiak, inaczej nie dało się sterować. Wszystko to było naszym udziałem w różnym oczywiście stopniu. Trzeba jednak przyznać, że zwykle dopisywało nam szczęście. Wiatrów wystarczało, nie były one także zbyt silne. Nie dotknął nas także, dzięki Bogu, najgroźniejszy w ostatnich latach „biały szkwał”, ten z 21 sierpnia 2007 roku. Moim zdaniem wielu potencjalnie nieprzyjemnych przygód uniknęliśmy, gdyż „nasz kapitan ma nosa żeglarskiego” (czytaj: duże doświadczenie). Myślę, że wszystkie nasze przeżycia rejsowe warte są zapamiętania, opowiedzenia, są zresztą obecne i ciągle odświeżane w naszej pamięci. Każdy nasz rejs to niezły materiał na mały reportaż, szkic czy esej. Szkoda, że nikt się za to dotąd nie zabrał. Postanowiłem zatem trochę to naprawić i to i owo zbiorczo opisać. Nie o wszystkim rzecz jasna wspomnę, tekst byłby zbyt długi i trudny do strawienia.

Nasze jachty na Mazurach

W porcie macierzystym na Beldanach, w porcie NBP usytuowanym przy śluzie Guzianka, stacjonują trzy nasze jachty (kabinowe): **Ryś** (PO-1150, typu omega), **Wilk** (PO-995, typu wenus) oraz **Rosomak** (PO-625, typu tango). Ostatni z wymienionych to jacht flagowy, największy, a zarazem najmłodszy, choć już także ponaddziesięcioletni. Jeszcze kilka lat temu stał tam także bliźniak **Rysia**, **Zbik** (PO-1149, typu omega), obecnie podobno w Poznaniu na jeziorze Kierskim. Warto zaznaczyć, że z **Rysia**, a wcześniej i **Zbika**, korzystali chętnie tylko koneserzy (wytrawnego!) żeglarstwa oraz młodzież (brak silnika, a więc co się z tym wiąże przekraczanie kanałów i podejścia na pagajach lub użyczonym holu; niska kabina; kuchenka gazowa na butli do

Wilk, Ryś i Rosomak na jeziorze Roś (2008)

użycia w kokpicie itp.). Wszystkie nasze jachty są już niezbyt młode (zwłaszcza omegi), ale co roku coś nowego na nich się robi. **Wilka** wyposażono niedawno w bramkę do kładzenia masztu, jest też nowe koło ratunkowe (poprzednie naprawdę wołało o pomstę do Nieba). Niedawno był przegląd silników, które w tym roku chodziły naprawdę nieźle. Od tego roku wszystkie łódki są wyposażone w nowe żagle, z widocznym kolorowym logo uczelni. Trzeba zresztą przyznać, że logo dobrze się prezentuje na białych żaglach, jest chyba stworzone do tych (żeglarskich) szmat. Szkoda tylko, że nowe żagle są jednak ciut zbyt kuse.

Tu mała dygresja. Nazwy naszych jachtów nie są zbyt wyszukane, choć zasadniczo pasują do naszego uniwersytetu, są bowiem przyrodnicze. Jednakże obecnie tylko **Ryś** ma nazwę na burcie, **Rosomak** tylko numer rejestracyjny, a **Wilk** ani tego, ani tego. Nazwy wielu spotykanych na Mazurach jachtów także odnoszą się do zwierząt, rzadko są równie proste (jak na przykład **Indyk**), częściej zdecydowanie ciekawsze: **Biały słoń** albo **Dzika locha**. Choć **Lupus** (Bełdany 2006) brzmi bardzo znajomo, nazwa niby prosta, choć łódka zupełnie inna, ale jest to już jednak zupełnie inna klasa nazw (gdybyż jeszcze *Canis lupus*...). Nazwy naszych łodek powinny być chyba bardziej uporządkowane, mniej przypadkowe, powinny uwzględniać zasady typologii, wskazywać wielkość i hierarchię (pozostając nawet nadal wśród ssaków drapieżnych), zachowywać miejsce na następne (większe, ale i mniejsze). Właściciele innych jachtów są zdecydowanie bardziej twórczy. Można wymienić kilka dalszych ciekawych przykładów: **Biegnąca po fali** (piękny dwumasztowiec z ożaglowaniem gąflowym),

Drugie podejście (z samymi paniami w średnim wieku na pokładzie), **Potrzebna** (do wypoczynku właściciela i jego najbliższych albo do innych celów). Bywają też nazwy trywialne, imiona własne właścicieli, jak **Zocha** czy **Izydor**, ale już **Zdzichu Wiertara** z pewnością je wszystkie przewyższa (czyżby to była ksywa właściciela?). Nazw i imion z literatury, nazw łacińskich, a także w językach nowożytnych (nie tylko angielskim) nie przytaczam, bo lista byłaby zbyt długa. Czytanie nazw jachtów, rozszyfrowywanie ich prawdziwej treści to zresztą jedna z form zagospodarowania czasu na łódce podczas flauty czy słabych wiatrów. Można różnorodne przykłady snuć w nieskończoność, zależy, co kto zapamiętał, zapisał czy sfotografował.

Inne, podobne zajęcie to analizowanie ożaglowania (przede wszystkim typu, choć czasami także specyficznego koloru żagli), kształtu i wystroju łodzi, ich utrzymania, a często nawet prawdziwego „wypieszczenia”. Ciekawe są także inne obiekty pływające, jak tratwa **Arka Noego** z silnikiem, domkiem i anteną telewizyjną oraz psem w doczepionej łódce; pływająca (2007) kanałami na wiosłach DZ-ta **Magda** lub tratwa **Marcelina** – na beczkach, z namiotem na pokładzie, która w 2009 ma już nawet maszt i żagiel z przodu; dalej piękna, drewniana **D-77** z gąflowym ożaglowaniem (Dobskie 2007). Warto także wspomnieć potężny katamaran **Wrota Mazur** (Przczka 2008), reklamujący to przedsięwzięcie, czy inny drewniany piękny katamaran **Kastor i Polluks** (Boczne 2009). Zaintrygowała nas także dwumasztowa krypa, ale za to ze specjalnym pokładem za rufą na doniczki (korytka) z rosnącymi kwiatami (Kula 2006), a także dwumasztowa drewniana **Samantha** bez kabin (Kirsajty 2006), z młodzieżową załogą i bardzo doświadczonego (i wąsatym) bosmanem, czy DZ-ta **Hornblower** (Mikołajskie 2004). Dla mnie naprawdę wszystkie one warte były przypomnienia.

Ciąg dalszy w następnym numerze „Więści Akademickich”.

Bogdan J. Wosiewicz

Flagowy Rosomak z nowymi żaglami (Bełdany, 2010)

„Pierwszy krok we własny biznes”

Studenci Wydziału Technologii Drewna laureatami programu szkoleniowo-doradczego

Zespół projektowy stworzony przez Marcela Grzanę, Sławomira Kużaję, Łukasza Matwieja oraz Jakuba Puszyńskiego (związanych z Wydziałem Technologii Drewna naszego uniwersytetu) zostali laureatami pierwszej edycji programu szkoleniowo-doradczego „Pierwszy krok we własny biznes”. Jak czytamy w liście gratulacyjnym przekazanym na ręce JM rektora naszej uczelni przez Annę Tórz (kierownika „InQbatora Poznańskiego Parku Naukowo-Technologicznego, Fundacji UAM) i Joanny Jajus (dyrektora Wydziału Działalności Gospodarczej Urzędu Miasta Poznania): „zaprezentowany przez nich projekt pn. »ATFstudio« konkurował z ponad czterdziestoma innymi pomysłami. Laureaci mu-

sieli pokonać dwa etapy, aby móc wziąć udział w Forum Inwestycyjnym, którego celem było zachęcenie inwestorów do współpracy z młodymi przedsiębiorcami. Prezentacja przygotowana przez Marcela Grzanę, Sławomira Kużaję, Łukasza Matwieja oraz Jakuba Puszyńskiego spotkała się z dużym zainteresowaniem. Bardzo wysoki poziom nagrodzonego projektu oraz zaangażowanie autorów w jego realizację zasługują na szczególne wyróżnienie. Jednocześnie należy podkreślić, że projekt przedsięwzięcia zaprezentowany przez Laureatów ściśle łączy się z wiedzą zdobytą podczas studiów na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu”. (es)

Profesor dr hab. Marek Światoński wiceprezesem Oddziału PAN w Poznaniu

Profesor dr hab. Marek Światoński, członek korespondent PAN, kierownik Katedry Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, został wybrany na wiceprezesa Oddziału PAN w Poznaniu na kadencję 2011–2014.

Polska Akademia Nauk, Oddział w Poznaniu

Postęp w badaniach surowców lignocelulozowych i produktów ich konwersji

Poznań, 14–15 października 2010 roku

Organizatorem konferencji były: Instytut Chemicznej Technologii Drewna Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu oraz Komitet Technologii Drewna Polskiej Akademii Nauk pod przewodnictwem prof. dr. hab. Włodzimierza Prądyńskiego. Głównym jej celem była integracja środowiska naukowego i wymiana doświadczeń badawczych w dziedzinie badań surowców lignocelulozowych, produktów ich chemicznej, biologicznej oraz termicznej konwersji i modyfikacji.

Inauguracja konferencji oraz sesja plenarna odbyły się w sali reprezentacyjnej Kolegium Rungego w Poznaniu. W tej części spotkania brali udział również uczestnicy IX Posiedzenia Komitetu Technologii Drewna PAN oraz doktoranci i studenci Wydziału Technologii Drewna Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Po zakończeniu sesji plenarnej uczestnicy konferencji pojechali do Ośrodka Naukowo-Dydaktycznego zlokalizowanego w Zielonce koło Poznania. Tam kontynuowano obrady w ramach dwóch sesji tematycznych. Wygłoszone referaty wiązały się z zagadnieniami preparatyki środków ochrony drewna i zabezpieczenia ogniochronnego

drewna, możliwości jego modyfikacji termicznej oraz wykorzystania do celów energetycznych.

Następnego dnia odbyły się dwie kolejne sesje, których tematyka dotyczyła zastosowań metod instrumentalnych w analizie drewna i włóknistych surowców lignocelulozowych, technologii mas włóknistych oraz analityki chemicznej drewna i jego produktów ubocznych. Zaprezentowano również referaty związane z tematyką ochrony drewna wykopaliskowego, analizą zmian właściwości drewna w czasie zalegania w środowisku wodnym oraz stabilnością barwy drewna.

Konferencja cieszyła się dużym zainteresowaniem. Wygłoszono na niej łącznie 25 referatów, w tym trzy plenarne. W obradach uczestniczyło 45 osób reprezentujących krajowe i zagraniczne (Słowacja, Włochy) ośrodki badawcze.

*Beata Doczekalska
Adam Wójciak*

Uczestnicy konferencji w Ośrodku Naukowo-Dydaktycznym w Zielonce

Fot. Andrzej Fojutowski

Nowe wyróżnienie – Statuetka Augusta Cieszkowskiego

Klub Profesorów „Wierzenica” z Bydgoszczy honoruje osoby upowszechniające postać i idee Augusta Cieszkowskiego

W dniu 5 grudnia 2010 roku w kościele wierzenickim pod wezwaniem św. Mikołaja odbyła się uroczystość wręczenia przez bydgoski Klub Profesorów „Wierzenica” Statuetki Augusta Cieszkowskiego: nagrodę tę przyznano Ewie i Włodzimierzowi Buczyńskim z Wierzonki*.

Inicjatorem pomysłu ufundowania statuetki był prezes Klubu Profesorów, prof. dr hab. Józef Banaszak, który wraz z powołaną w tym celu Kapitułą – w składzie: prof. dr hab. Marek Szulakiewicz (filozof, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu), dr Michał Kubiak (artyista rzeźbiarz, Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy) oraz Sonia Zengel (malarka z Bydgoszczy) – pragnie w ten sposób honorować osoby najbardziej zasłużone w propagowaniu działalności Augusta Cieszkowskiego – jako filozofa, Europejczyka,

Fot. Ewa Strycka

Włodzimierz i Ewa J. Buczyńscy ze statuetką w kościele wierzenickim, 5 grudnia 2010 roku

Fot. Włodzimierz Buczyński

Okolicznościowy dyplom wręczany laureatom Statuetki Augusta Cieszkowskiego

dobrego gospodarza otaczającego opieką swą małą ojczyznę – ziemię wierzenicką.

Klub Profesorów „Wierzenica”, działający w Bydgoszczy od 2002 roku, nie jest sformalizowaną instytucją. Działalność swą opiera na potrzebie bezpośredniego kontaktu grupy ludzi, nie tylko profesorów, którzy mają sobie coś do zaoferowania, dążą do wymiany myśli, wzajemnego poszerzania wiedzy, często z odległych dziedzin, spędzenia czasu w miłym towarzystwie. Spotkania uświetniają występy artystów:

* Ewę J. i Włodzimierza Buczyńskich czytelnicy „Więści Akademickich” znają od lat jako autorów wielu artykułów poświęconych patronowi naszej uczelni, Augustowi hr. Cieszkowskiemu (przyp. red.).

muzycy na tę okoliczność zazwyczaj specjalnie przygotowują małe koncerty, aktorzy zaś czytają poezje.

Statuetka Augusta Cieszkowskiego – wykonana przez bydgoskiego rzeźbiarza, Michała Kubiaka – 5 grudnia tego roku została wręczona po raz pierwszy. Kapituła oraz członkowie Klubu Profesorów „Wierzenica” postanowili przyznać to wyróżnienie właśnie państwu Buczyńskim, nauczycielom z Wierzonki i Swarzędza oraz regionalistom, którzy z niezwykłym zaangażowaniem i poświęceniem gromadzą wszelkie informacje i pamiątki związane z Augustem Cieszkowskim, propagują wiedzę o tym wielkim Polaku nie tylko wśród lokalnej społeczności, ale rozbudzają zainteresowanie swoją „małą ojczyzną” i zarażają miłością do niej wszystkich, którzy kiedykolwiek się z nimi spotkali. Józef Banaszak dopisał do nazwy Bydgoskiego Klubu Profesorów słowo „Wierzenica” zainspirowany – po spotkaniu z państwem Buczyńskimi – niezwykłością postaci Augusta Cieszkowskiego i zafascynowany Wierzenicą, z którą dodatkowo wiąże go wspomnienia z dzieciństwa i lat młodości oraz prowadzone w okolicy wieloletnie badania naukowe.

Pierwsza Statuetka trafiła zatem w bardzo godne ręce „za upowszechnianie postaci i idei Augusta Cieszkowskiego oraz wartości ziemi wierzenickiej – historycznych, przyrodniczych, krajobrazowych i chrześcijańskich”.

Anna Lewandowska-Banaszak (Bydgoszcz)

Fot. Włodzimierz Buczyński

Główny fundator nagrody, prof. dr hab. Józef Banaszak, obok niego żona, Anna Lewandowska-Banaszak (autorka artykułu) oraz malarka Sonia Zengel

Wyższa Szkoła Rolnicza imienia Haliny miała powstać w Wierzenicy

Inaugurując 18 listopada 2010 roku uroczystość nadania doktoratu *honoris causa* ks. prof. Michałowi Hellerowi, rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. Grzegorz Skrzypczak powiedział: „Dzisiejszą uroczystością rozpoczynamy obchody Dnia Patrona Uczelni – Augusta hrabiego Cieszkowskiego. Rozpoczynamy je w sposób podwójnie szczególny: w 2010 roku przypada 140 rocznica założenia przez naszego Patrona Wyższej Szkoły Rolniczej w Żabikowie, z której się wywodzimy [...]”.

Przywołana 140 rocznica inauguracji jedynej polskiej uczelni na ziemiach zaboru pruskiego, czyli Szkoły Rolniczej imienia Haliny w Żabikowie, po trzech latach przekształconej w Wyższą Szkołę Rolniczą im. Haliny, przypadała w niedzielę 21 listopada 2010 roku (w roku 1870 był to poniedziałek).

U podstaw jej powstania spłoty się wątki tragedii osobistej, tragedii narodowej, walki z germanizacją, myśl organiczniczkowska i nowatorskie podejście do idei pomnika. Wątek osobisty zapoczątkowała śmierć ukochanej żony Augusta Cieszkowskiego, poślubionej w 1857 roku stryjecznej siostry Heleny, na co dzień nazywanej Haliną, która zmarła w Berlinie 24 marca 1861 roku po urodzeniu pięć dni wcześniej syna, Augusta Adolfa. Rok później zmarł ojciec Augusta Cieszkowskiego – Paweł, a kolejny rok – 1863 – przyniósł tragiczne w dziejach narodu Powstanie Styczniowe. W tym czasie August Cieszkowski, urodzony 12 września 1814 roku w Suchej na Podlasiu, czyli jako poddany rosyjski, jest już poddanym pruskim i mieszka w Wielkopolsce, w Wierzenicy. Ma za sobą wiele działań związanych z walką o polskość prowadzonych drogą parlamentarną. Ten tragiczny dla niego osobisty okres zbiega się z nasileniem procesu germanizacji w zaborze pruskim. To oznacza, że jego kolejny już wniosek o założenie uniwersytetu w Poznaniu z polskim językiem wykładowym, zgłoszony w parlamencie pruskim w 1861 roku, podzieli los poprzednich i zostanie odrzucony. Tak samo stanie się ze zgłoszonym przez niego równolegle wnioskiem o założenie wyższej szkoły rolniczej. Swoim dotychczasowym życiem August Cieszkowski dowiódł, że jest pragmatykiem i organicznikiem, a swoją decyzją o sposobie upamiętnienia zmarłej żony dowiedzie także, że i wizjonerem. Można też to jego działanie określić jako filozofię czynu. Pomnikiem pamięci żony ma być szkoła rolnicza jej imienia. Dzisiaj, po czasach zakładania szkół „Pomników Tysiąclecia Państwa Polskiego” i szpitali pomników – zadowolonych, a niekiedy już przebrzmiałych w powszechnej świadomości – taka forma upamiętnienia nie wydaje się niczym szczególnym. Wtedy jednak (druga połowa XIX wieku!) było to zupełnie *novum*, kościół albo obelisk czy coś w tym rodzaju – jak najbardziej, ale instytucja pomnika służącego ogółowi i sprawie narodowej – to coś zupełnie niespotykane, ewenement.

Tę swoją ideę autor *Ojciec Nasz* zaczyna wprowadzać w czyn wkrótce po śmierci żony. Robi to w swojej wielkopolskiej siedzibie, czyli

Przedstawiciele Stowarzyszenia Kulturalno-Oświatowego „Forum Lubońskie” z prezesem, prof. Krzysztofem Molińskim, składają kwiaty i zapalają znicze przed dawnym budynkiem Wyższej Szkoły Rolniczej im. Haliny w Żabikowie przy ul. Powstańców Wielkopolskich 19...

Fot. Piotr P. Ruszkowski

... oraz w Wierzenicy przed trumną Augusta hr. Cieszkowskiego

Fot. Piotr P. Ruszkowski

w podpoznańskiej Wierzenicy. Współdziała w tej sprawie ze świeżo powstałym (21 lutego 1861 roku) Centralnym Towarzystwem Gospodarczym dla Wielkiego Księstwa Poznańskiego (CTG). „Również pan August hr. Cieszkowski, czcąc wspomnienia przedwcześnie zgasłej swej żony wiedziony, ofiarował celem założenia zakładu naukowego imienia H a l i n y, na przeciąg lat dwudziestu, dochód całkowity wsi swej dziedzicznej Wierzenicy z warunkiem założenia go tamże”¹. Chce swój zamiar szybko zrealizować, a w CTG procedury i dyskusje przeciągają się w czasie. „Tymczasem hr. August Cieszkowski, nic czekając na dalszy rozwój prac w Zarządzie, w tym właśnie roku [1861] zaczął kłaść fundamenta pod wznieść się mający naukowy zakład w Wierzenicy, a budynki, które do dziś dnia tam istnieją, są świadkami jego ówczesnych dla kraju zamiarów”². Zlecił budowę samego budynku szkoły i domu dla profesorów. Pierwsza z budowli zostaje ukończona, prace przy drugiej przerywa przywołana już wcześniej śmierć ojca i wydarzenia 1863 roku. Tym samym powstanie szkoły też zostaje odłożone

¹ Napoleon Urbanowski, *Wspomnienie o Wyższej szkole rolniczej imienia Haliny w Żabikowie*, „Rocznik Towarzystwa Przyjaciół Nauk Poznańskiego”, tom XX, 1894, s. 271.

² Tamże, s. 273.

w czasie. W styczniu 1868 roku w odpowiedzi na projekt Towarzystwa Rolniczego Poznańsko-Szamotulskiego odnośnie do założenia w Żabikowie „stacyi doświadczalnej chemicznej i ogrodowej”, nie stawia projektowi żadnej trudności, lecz owszem, jak sam się wyraża, »żądać będę, byście myśl waszą jak najprędzej wykonali. Oprócz tego wdzięczność z mej strony dla szanownej dyrekcyi, iż w tych smutnych i ciężkich czasach, gdy klęski publiczne i prywatne, które tak ogół, jak i każdego z osobna dotknęły lub obarczyły, zmusiły mnie do kilkoletniego zawieszenia przedsięwziętych prac około zakładu w Wierzenicy i podaje mi sposobność przyczynienia się w miarę obecnych środków do skromniejszego wprawdzie, acz zaiste niemniej potrzebnego, a da Bóg pożytecznego dla kraju dzieła«³.

Dawną 65-hektarową osadę młyńską w Żabikowie August Cieszkowski nabył 14 października 1863 roku, a następnymi zakupami powiększył jej obszar. Właśnie tam powstała i działała Szkoła Rolnicza im. Haliny. W Wierzenicy budynek niedosłej szkoły przetrwał do dnia dzisiejszego. Obecnie jest domem mieszkalnym przy ul. Wierzenickiej 23, czyli – jak ładnie napisał Józef Banaszak, profesor, a zarazem poeta, w wierszu *Jesień* – „ku Mechowu”. O jego pierwotnym przeznaczeniu mówi zachowana przez mieszkańców wsi jego nazwa: „Akademia”. Przez wiele lat miał pełnić (bądź pełnił) różne role: szkoły parafialnej, plebanii, magazynu książek i obrazów. Tym ostatnim widziała go Janina z Puttkamerów Żółtowska, prawnuczka Maryli Wereszczakówny – młodzieńczej miłości Adama Mickiewicza. Pisząc w swoim dzienniku o majordomusie Wojciechu [Jędroszku], odnotowała w 1928 roku: „on ratuje od zgnilizny te obrazy, które od lat gniją w skrzyniach, stłoczone w budynku zwanym »Akademią«⁴. Wcześniej, w 1924 roku, Wojciech Jędrzyk opowiadał, o dalszej bibliotece i wielu obrazach w tak zwanej »Akademii«⁵ niemieckiemu slawistcie, Walterowi Kühne. Znany jest też zapis: „Część księgozbioru złożona jest w skrzyniach w osobnym budynku, t. zw. »Akademiji«, przeznaczonej przez autora *Ojczy Nasza* pierwotnie na szkołę rolniczą, która później stanęła w majątku sąsiednim Żabikowie”⁶. Ruiny po niedokończonym domu dla profesorów oglądała – jako dziecko – mieszkająca podczas wakacji w „Akademii” Paulina z Mottych Cegielska⁷; dziś nie pozostał po nim żaden ślad na powierzchni ziemi. Pozostałości fundamentów widoczne podczas prac ziemnych w sąsiedztwie pasa leśnego na skraju doliny rzeki Głównej pamięta mieszkający w „Akademii” Edward Majchrzak.

Tak więc ostatecznie szkoła im. Haliny nie powstała w Wierzenicy. Na bazie budynku dla niej i terenu w stronę wsi nie zaczęła też funkcjonować eksperymentalna stacja ogrodnicza, jej uruchomienie tam proponował August Cieszkowski w maju 1868 roku.

Godną uwagi sprawą jest to, że August hrabia Cieszkowski uruchomił szkołę im. Haliny dzięki swoim funduszom. Jeszcze w 1868 roku tak to opisał Napoleon Urbanowski: „Rezultat obrad i preliminarz ustanowiony przez komisją został zakomunikowany hr. Cieszkowskiemu, którego w niecierpliwości swej, by rozpoczęte dzieło do przyjaznego portu jak najprędzej doprowadzić w dzień imienin nieboszczki swej żony (22 maja) [w kalendarzu to imieniny Heleny], następujące z Cannes datowane oświadczenie do prezesa Zarządu przesyła: »Odbieram wiadomość, że Komisya [CTG] zwiedzivszy Żabikowo uznała jego kwalifikacyą zupełną na założenie szkoły i że fundusz 6000 tal. jako fundusz zakładowy jest dostateczny do rozpoczęcia, dodając nadto, że wchodząc w myśl moją zgodziliście się na wystaranie się o więcej kapitału, aby skuteczniej móc działać«⁸. I dalej: „Tak gorąco pragnę zakładu i tylem razy doświadczył, że co się odwlecze to i uciecze, że nie wahać się wziąć na siebie ów potrzebny fundusz nakładowy 6000 tal., pozwalając zaciągnąć dług i zabezpieczyć takowy na Żabikowie, którego hipoteka, zwłaszcza jak się do niej dodadzą dwa świeżo przykupione gospodarstwa, na to

³ Tamże, s. 275–276.

⁴ Janina z Puttkamerów Żółtowska, *Dziennik. Fragmenty wielkopolskie 1919-1933*, wybór, opracowanie i wstęp B. Wysocka, Poznań 2003, s. 307.

⁵ Walter Kühne, *Erlebnisse eines Polenisten: die Besuche des Slavisten Walter Kühne bei Graf August Cieszkowski dem Jüngerem auf Schloss Wierzenica bei Posen in den Jahren 1924 und 1929; zur Verständigung der Völker*, Rendsburg 1995, s. 16.

⁶ Bożena Szulc-Golska, *Wielkopolskie biblioteki prywatne*, w: *Biblioteki wielkopolskie i pomorskie*, Poznań 1929, s. 41.

⁷ Paulina Cegielska, *Z moich wspomnień. Przechadzki po mieście*, Poznań 1997, s. 98.

⁸ Napoleon Urbanowski, *Wspomnienie o Wyższej szkole rolniczej*, s. 278–279.

Dawna Wyższa Szkoła Rolnicza im. Haliny w Żabikowie (tu: jesienią 2010 roku)

Fot. Włodzimierz Buczyński

aż nadto dostateczna. Owszem wolę nawet w ten sposób, bo wtenczas jako wyłączny fundator i właściciel funduszu zakładowego i nakładowego, będę mógł zadośćuczynić jedynemu desiderio pietatis, nadania instytutowi nazwy mojej Haliny, oraz możliwość przeniesienia go kiedyś, jeżeli opatrność pozwoli podnieść się z klęsk doznanych, do Wierzenicy, gdzie zwłoki nasze spocząć mają. Proszę was zatem, weźcie się zaraz do dzieła, a cegielnia żabikowska sama przez się przyczyni się do zredukowania kosztów nakładowych”⁹. Rozwiązanie to miało także inną zaletę. Na podanie do władz pruskich, złożone 2 lipca 1870 roku przez dyrektora mającej powstać szkoły, dr. Juliusza Au, prezes rejencji poznańskiej w odpowiedzi napisał, że „szkoły rolnicze przez osoby prywatne lub towarzystwa zakładane rządowego pozwolenia nie potrzebują”¹⁰.

Wydalenie (w 1875 roku) z granic państwa pruskiego najpierw 30 uczniów i trzech profesorów pochodzących z Królestwa Polskiego (zaboru rosyjskiego), a następnie osób z zaboru austriackiego praktycznie położyło kres żabikowskiej szkole. Tym samym działania rządu pruskiego przekreśliły też marzenia fundatora o przeniesieniu jej do Wierzenicy. Ostatni przytoczony fragment listu Augusta Cieszkowskiego to zarazem kolejny dobitny dowód na to, że ten – w potocznej świadomości filozof i romantyk – był pragmatykiem, twardo stąpającym po ziemi.

Ewa J. i Włodzimierz Buczyńscy

⁹ Tamże, s. 279.

¹⁰ Tamże, s. 282.

Budynek zwany do dnia dzisiejszego „Akademią” w Wierzenicy (listopad 2010 roku)

Fot. Włodzimierz Buczyński

Akademicki Puchar Polski MTB w *cross country* 2010

W minionym sezonie kolarze Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu walczyli w Pucharze Polski w maratonach mtb, gdzie – dla przypomnienia – odnieśliśmy duże sukcesy drużynowe i indywidualne zarówno w kategorii kobiet, jak i mężczyzn. W roku akademickim 2009/2010 AZS zorganizował Akademicki Puchar Polski w *cross country*.

Zawody miały charakter otwarty, tak też startowali zawodnicy różnych kategorii wiekowych, a także reprezentujący poszczególne uczelnie z całej Polski. Zawody odbywały się w różnych częściach Polski, tym samym trasy były dość zróżnicowane zarówno pod względem trudności, jak i charakteru. Prowadzono klasyfikację indywidualną i drużynową. W tym roku skupiliśmy się na tej pierwszej, a na wybranych edycjach staraliśmy się walczyć o wyniki drużynowe. Edycje odbywały się kolejno w: Warszawie, Przesiecu, Poznaniu, Urszulinie, Cieszynie i finał w Zabrzu.

Największym sukcesem jest z pewnością zwycięstwo indywidualne w klasyfikacji generalnej naszej zawodniczki Weroniki Rybarczyk, studentki II roku biotechnologii. Zawodniczka ta była bezkonkurencyjna, wygrała każdy wyścig AZS MTB CUP, w którym wystartowała, co dało niekwestionowane zwycięstwo w „generalce”.

W Przesiecu drużyna kobiet w składzie: Weronika Rybarczyk i Natalia Zubrzycka, zdobyły I miejsce drużynowo, mężczyźni IV miejsce. W Przesiecu Wojciech Baranowski zdobył też indywidualnie IV miejsce. W Cieszynie należy zwrócić uwagę na sukces Agnieszki Torby, która była pierwsza, Mateusza Nowickiego – II miejsce, oraz Piotra Grzesia – IV miejsce.

Oczywiście najwięcej zawodników z naszej uczelni wystartowało w edycji poznańskiej, która w ogóle przyciągnęła największą ilość startujących spośród wszystkich zorganizowanych zawodów AZS. Drużynowo również wypadliśmy dobrze: kobiety I miejsce (punktujące: Weronika Rybarczyk – I miejsce w kategorii, Karolina Dopierała – II miejsce w kategorii). Drużyna męska zajęła V miejsce. Trzeba nadmienić, że jednocześnie z AZS MTB CUP Poznań zawody te były drugą edycją Akademickich Mistrzostw Wielkopolski. Sekcja kolarstwa górskiego wystąpiła w pełnym składzie, kobiety przypieczętowały zwycięstwo w Akademickich Mistrzostwach Wielkopolski, a mężczyźni zdobyli II miejsce.

Na rok 2011 ustalono siedem edycji APP w *cross country* i najważniejsza impreza AMP w *cross country* – które odbędą się w Poznaniu.

mgr Karolina Dopierała

Weronika Rybarczyk na trasie Akademickiego Pucharu Polski, edycja Zabrze

Start kobiet

Fot. 2 x Krzysztof Rybarczyk

Studenci sportowcy u JM rektora

W minionym roku akademickim członkowie Klubu Uczelnianego AZS reprezentowali barwy uczelni na Akademickich Mistrzostwach Polski oraz Europy i odnieśli w nich spore sukcesy. Największym jest niewątpliwie zdobycie złotego medalu w dwójce podwójnej przez Dawida Grabowskiego i Bartosza Zabłockiego podczas sierpniowych Akademickich Mistrzostw Europy w wioślarstwie. Zawody odbyły się w Amsterdamie, a nasi mistrzowie zdobyli ten tytuł już po raz drugi. Na tych samych zawodach trzeci z naszych reprezentantów, Adam Wicenciak, wygrał finał B w konkurencji jedynek. Wcześniej, w czerwcu, cała trójka startowała w Akademickich Mistrzostwach Polski rozgrywanych w Kruszwicy, wszyscy w konkurencji jedynek. W finałowym biegu pierwsze miejsce i tytuł Akademickiego Mistrza Polski

zdołał Adam Wicenciak, Dawid Grabowski został wicemistrzem, a Bartosz Zabłocki zajął IV miejsce. Dawid Grabowski startował też w Akademickich Mistrzostwach Polski na ergometrze wioślarskim i zdobył brązowy medal.

Dużym sukcesem zakończył się udział naszych lekkoatletów w Akademickich Mistrzostwach Polski rozgrywanych w maju w Warszawie. Artur Kargulewicz wygrał skok wzwyż z rezultatem 2,07 m, a Anna Jagaciak zajęła II miejsce w skoku w dal z wynikiem 6,35 m. Był to rekord życiowy zawodniczki.

Kolarstwo górskie to dyscyplina, w której reprezentantki uczelni uzyskują ostatnio bardzo dobre wyniki. W Akademickich Mistrzostwach Polski rozgrywanych w Chełmie zdobyły III miejsce i brązowy

Centrum Kultury Fizycznej

Wioślarze: Dawid Grabowski (pierwszy od prawej), Adam Wicenciak (trzeci od prawej) oraz Bartosz Zabłocki (drugi od lewej) wraz z JM rektorem, prof. dr. hab. Grzegorzem Skrzypczakiem, prorektor ds. studiów, prof. dr. hab. Moniką Kozłowską i mgr. Piotrem Jurem

Załoga żeglarska: Michał Koczorowski (pierwszy od prawej), Krzysztof Kluza (trzeci od prawej) i Anna Maria Klimecka (druga od lewej) oraz przedstawiciele władz rektorskich wraz z mgr. Piotrem Jurem

Lekkoatleci; od lewej: Anna Jagaciak (skok w dal), Artur Kargulewicz (skok wzwyż) i mgr Alicja Borowska (jeździectwo)

Od lewej: mgr Maria Grzeško, mgr Karolina Dopierała (Centrum Kultury Fizycznej) oraz Natalia Zubrzycka (kolarstwo górskie)

medal drużynowy w gronie 18 startujących zespołów. Reprezentowały nas: mgr Karolina Dopierała, Weronika Rybarczyk i Weronika Zubrzycka. Pani Karolina jest jednocześnie trenerką zespołu.

Jeźdźcy przez ostatnie lata wracali z Akademickich Mistrzostw Polski z medalami. Podobnie było i tym razem. Z zawodów organizowanych w Bydgoszczy przywieźli brązowy medal w typie uniwersytetów społeczno-przyrodniczych. Na tych zawodach reprezentowali nas: mgr Alicja Borowska, Karol Komin, Krystian Ograbek i Mateusz Wojciechowski.

Co roku pod koniec września, a więc pod koniec roku akademickiego, w Wilkasach koło Giżycka rozgrywane są Akademickie Mistrzostwa Polski w żeglarskim w klasie omega. Do tegorocznych regat zgłosiły się 103 załogi. W tak licznej obsadzie załoga Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w składzie: sternik – Krzysztof Kluza, załoga – Anna Maria Klimowska i Michał Koczorowski zajęli III miejsce w typie uniwersytetów społeczno-przyrodniczych.

Dobre wyniki studentów sportowców zostały docenione przez władze uczelni, czego dowodem było spotkanie JM rektora, prof. dr. hab. Grzegorza Skrzypczaka, z medalistami, zorganizowane 9 grudnia w Sali Senatu. JM rektor w towarzystwie prorektor ds. studiów, prof. dr. hab. Moniki Kozłowskiej, podziękował za godne reprezentowanie uczelni, złożył studentom życzenia dalszych sukcesów i wręczył listy gratulacyjne. Osobne podziękowania otrzymali opiekunowie naszych medalistów: mgr Maria Grzeško, mgr Karolina Dopierała, dr Marek Hyży i mgr Piotr Jur.

mgr Piotr Jur

Od lewej: Krystian Ograbek i Karol Komin (jeździectwo) oraz dr Marek Hyży

Fot. 5 x Krystyna Madejska

Beskid Śląski – okolice Skoczowa

Przyszły góry ciekawe i stanęły półkołem,
Ale Skoczów pozostał, jak urodził się – w dole

Jan Sztaudynger

W ostatnich latach (2008, 2009) aż cztery tygodnie spędziliśmy w Bieszczadach. Oczywiście nie przeszliśmy jeszcze wszystkich bieszczadzkich ścieżek. Uznaliśmy jednak, że nadszedł czas na zmiany i wróciliśmy w **Beskid Śląski**. Byliśmy tam w 2007 roku, wtedy naszą bazą była Wisła. W tym roku wybór padł na **Skoczów** – miasto położone na Pogórzu Śląskim nad rzeką Wisłą u stóp Beskidu Śląskiego, dokładnie tak, jak ujął to cytowany na wstępie fraszkopisarz. Takie położenie umożliwia łatwy dojazd z Poznania i dogodną komunikację z pobliskimi miejscowościami. Jeśli uwzględnić jeszcze bardzo gęstą sieć szlaków turystycznych, to łatwo zrozumieć, że głównym zmartwieniem organizatora był nadmiar możliwości planowania wycieczek. Na to nakładała się nie zawsze dobra i trudna do przewidzenia pogoda. W sumie jednak z pogodą poradziliśmy sobie – jeden mżysty dzień przeznacziliśmy na zwiedzenie Skoczowa, a drugi na wędrowkę górską.

Zjazd do Ustronia Polany

Fot. Jerzy Świąg

Wspomnienia zaczynajmy od Skoczowa. Bazą był położony w centrum miasta hotel „Karet”. Termin spotkania wyznaczyliśmy sobie na niedzielę, 25 lipca, ale na zbiorowe zwiedzanie Skoczowa zdecydowaliśmy się dopiero w deszczowe środowe przedpołudnie. Najsławniejszym skoczowianinem był niewątpliwie urodzony tu w 1576 roku **św. Jan Sarkander**, którego kanonizacja (przez Jana Pawła II) nastąpiła w 1995 roku. Odwiedziliśmy oczywiście miejsca związane z tym świętym, a także z pobytom papieża w Skoczowie. Byliśmy też w muzeum skoczowskim, gromadzącym m.in. pamiątki po mieszkającym tu przez wiele lat pisarzu **Gustawie Morcinku**. Wśród zabytków miasta warto zwrócić uwagę na rynek z ratuszem oraz trzy kościoły budowane w różnych okresach rozwoju miasta, a także na kaplicę na wzniesieniu górującym nad miastem. Część grupy zainteresowała się także sklepem firmowym znanej na świecie skoczowskiej fabryki kapeluszy.

Na południe od Skoczowa, za miejscowością Ustron, ciągnie się graniczne pasmo Stożka i Czantorii. Wybraliśmy się tam w piątek, dojeżdżając pociągiem do **Goleszowa**. Już w XVII wieku w okolicach

tej miejscowości wydobywano wapień, a w końcu XIX wieku powstała znana, ale już nieczynna cementownia. Wyrobiska po starych kamieniołomach to malownicze uzupełnienie krajobrazu. Poszliśmy na Wielką Czantorię, korzystając z mniej popularnego szlaku przez **Tuł i Małą Czantorię**. Z powodu mżawki i niskiego pułapu chmur widoków było niewiele (im wyżej, tym gorzej), ale wycieczkę uznaliśmy za udaną ze względu na przyrodnicze walory trasy i swoisty nastrój wywołany przez mgłę w zalesionych partiach trasy. Czeska wieża widokowa na szczycie **Wielkiej Czantorii (995 m)** była zamknięta, ale działała kolej linowa, którą zjechaliśmy z podszczytowej polany do **Ustronia**.

Dolina Wisły oddziela pasmo graniczne od kolejnych grzbietów zbiegających ku północy od Pasma Wiślańskiego. Najbliższej rzeki znajduje się dość długi grzbiet zakończony Równicą. W poniedziałek przeszliśmy w poprzek tego grzbietu: z **Ustronia Polany** przez niewysoki (668 m) wierzchołek **Orłowej** (w jego pobliżu kawiarnie mogli zaspokoić głód kofeiny w sympatycznym schronisku z widokiem na Równicę) do **Brennej**. Jest to duża wieś o turystycznym charakterze. Oczekiwanie na autobus do Skoczowa zakończyło się pechowo dla jednego z uczestników obozu, konsekwencją było nieplanowane zwiedzenie szpitala w Cieszynie.

Wierzchołek **Równicy (884 m)** zaliczyliśmy we wtorek, wychodząc na trasę z centrum Ustronia. Ponieważ w rejon szczytu można wjechać samochodem, panuje tam spory ruch, wspomagany przez liczne obiekty gastronomiczne. Na szczęście w niewielkiej odległości od parkingu towarzystwo na trasie było już mniej liczne. Panoramy z Równicy nie mogliśmy podziwiać, bo szczytowa partia ukryta była w chmurach. Musieliśmy zadowolić się tajemniczymi sylwetkami pojedynczych buków ukrytych we mgłę. Pieszo powrót do Skoczowa był mimo przejściowej mżawki niezbyt męczący, w dodatku często urozmaicany widokami najpierw do przodu na pogórze, a potem wstecz – na wyrastające z tego pogórze majestatyczne góry.

Wspomniana już **Brenna** była dwukrotnie punktem wyjściowym na bardzo atrakcyjne trasy widokowe. W czwartek, w najlepszych w ciągu całego tygodnia warunkach atmosferycznych, weszliśmy do schroniska położonego pod szczytem Błotnego. Wbrew nazwie szczytu obuwie nasze nie uległo zabrudzeniu, a rozległe widoki wynagrodziły trudy dość stromej podejścia. Po krótkim odpoczynku i zachwyceniu się dookołą panoramą z samego wierzchołka **Błotnego (917 m)** wędrowaliśmy wzdłuż grzbietu – nadal z rozległymi widokami – w kierunku Skoczowa. Większość zakończyła wędrowkę w **Górkach Wielkich**, gdzie mieszkała i na miejscowym cmentarzu została pochowana wybitna pisarka związana ze Śląskiem Cieszyńskim – **Zofia Kossak**. Znalazła się jednak grupka „nieniasyconych”, która dotarła pieszo do skoczowskiej bazy.

Ostatnim dniem wycieczkowym w tej części obozu była sobota. Wyruszyliśmy również z **Brennej**, tym razem na wschód, przez **przełęcz Karkoszczonka (729 m)** w gniazdo Klimczoka (1117 m). Gdy byliśmy jeszcze nisko, podziwialiśmy malownicze *cumulusy*, które – niestety – w wyższych partiach (a było to zdecydowanie ponad 1000 m n.p.m.) często otaczały nas ze wszystkich stron i wtedy już nie były takie malownicze. Za to na trasie były aż trzy schroniska. Pobyt w nich pozwalał otrząsnąć się z wilgoci, ale jednocześnie bardzo hamował dalszą wędrowkę. Dlatego zdecydowaliśmy się na powrót z **Szyndzielni (1028 m)** kolejną gondolową do Bielska Białej i dalej autobusem do Skoczowa.

W niedzielę (1 sierpnia) pożegnaliśmy Skoczów i pojechaliśmy w sąsiedzący z Beskidem Śląskim, ale położony po drugiej stronie granicy **Beskid Śląsko-Morawski**. O turystycznych przeżyciach w kolejnym tygodniu obozu napiszę w następnym numerze „Więści Akademickich”.

Jerzy Świąg

Turystyczno-Krajoznawczego

Droga na Siodło pod Klimczokiem

Osada na przełęczy

Droga na Równicę

Równica

Spotkanie na szlaku

„Plaża” przy schronisku PTTK na Błotnym

Uliczka w Skoczowie

Gospodarz spotkania, prof. Franciszek Borówczak (od lewej) i gość z Izraela, prof. Samuel Pohoryles

Na wykład przyszli zarówno studenci, jak i pracownicy naszego uniwersytetu

Wizyta doktora SAMUELA POHORYLESA w Poznaniu

Głos z sali

Po uroczystości wręczenia statuetki Honorowego Hipolita

Goście przed katedrą gnieźnieńską – w ramach zwiedzania ziemi wielkopolskiej

Spotkanie u wiceprezydenta Tomasza J. Kaysera (od lewej siedzą: prof. Samuel Pohoryles, jego żona Olga, prof. Franciszek Borówczak, Tomasz J. Kayser oraz rektor Grzegorz Skrzypczak